Gener 2009
Número 339

Delta LLOBREGAT

FUNDAT L'ANY 1977

EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

Els nous edificis i equipaments transformen la vida del barri

Sant Cosme aixeca la barrera

Central Prat

El projecte que definirà el desenvolupament de **l'Eixample Nord**

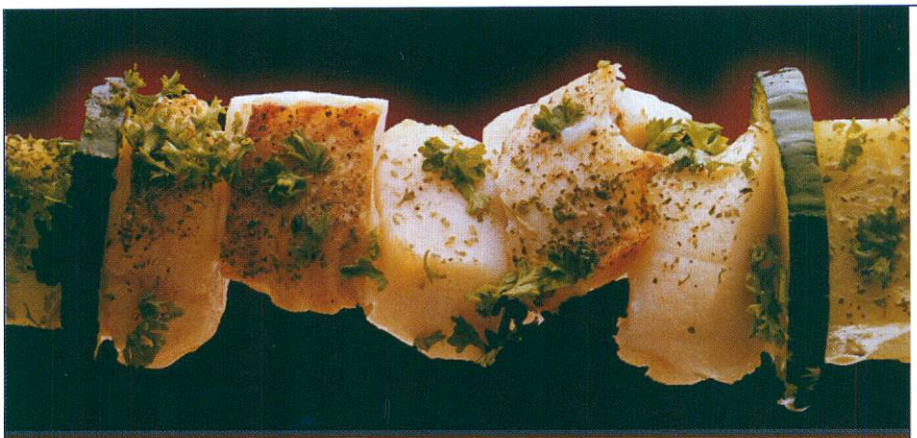

Pastas Típicas Argentinas | Pizzas a la Piedra | Carnes a la Parrilla | Bifé Argentino | Entrecots de Girona

El Gourmet de l'Angelus

Avda. Remolar 58
93 478 02 05

ACTIVITATS CURSOS2009

Coral
Lo Llobregat de les Flors
Busquem homes per fer Zarzuelas i Musicals
Si vols cantar i passar-ho bé, vine!
Assaigs - dilluns i dijous de 22 a 23:30h

Grup Vocal
Lo Llobregat de les Flors
Busquem veus amb esperit jove per fer cançons pop, contemporànies i clàssiques.
Assaigs - 1r i 3r dissabte de mes de 18 a 20h

Classes de Ball
Lo Llobregat de les Flors
Francesc 699 34 66 69
Assaigs - dimecres de 21 a 22:30h

ENSENYAMENT

ESCOLA música de 2009
LoLlobregatDeLesFlors

ÀreaDeMúsicaClàssica
Iniciació a la música, Llenguatge musical,
Piano, Cant, Guitarra clàssica, Violí , Flauta

ÀreaDeMúsicaModerna
Piano, Cant, Guitarra Elèctrica,
Baix elèctric, Saxo

Matrícula Oberta Et pots apuntar durant l'any a totes les Activitats!

Sant Boi, 34 - 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)
Info: 93 379 41 29 (dilluns i dimarts de 17h a 19h)
coraldelprat@hotmail.com
http://lollobregat.blogspot.com

Viking
Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Römer nurse JANE bébé confort Britax

Totes aquestes marques les pots trobar a la teva botiga Viking

Avgda. Verge de Montserrat, 161 · Telf. 93 478 51 44 · El Prat de Llobregat

Plegat fàcil i ergonòmic, completament equipats

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)
Les atiende en la
CLÍNICA IBÉRICA
C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

G.Y.M Studio
Fran Martín

Fitness · Pesas · Monitor personal · Preparación Física · Aerobic · Sauna · Masaje deportivo · Dietas (personalizadas) · Taekwondo (infantil y adultos) · Hapkido · Aikido

Horario: Lunes a Viernes de 8 a 12 h. y de 15 a 22 h.

C. Jaume Cananovas, 102-104 · 93 379 67 53 · gimstudio@terra.es

Sant Cosme, portes obertes

El barri de Sant Cosme ha sofert en els darrers dos anys una transformació més enllà de l'última fase de renovació d'habitatges o dels canvis urbanístics realitzats gràcies a la injecció econòmica de la Llei de Barris. En aquest temps, s'hi han instal·lat un seguit d'entitats socioculturals i institucions oficials amb una missió doble: millorar el servei als ciutadans i normalitzar la vida del barri.

L'avinguda Onze de Setembre ha estat durant anys una frontera més gran del què semblava. Per a molta gent de la resta del Prat –i, no ens enganyem, encara succeeix- creuar aquesta línia significava "arriscar-se" a entrar en un barri estigmatitzat històricament per la delinqüència i el tràfic de drogues. Diuen els informes relatius a seguretat ciutadana que aquests dos factors són actualment molt puntuals al barri; es donen potser en índex similar a altres zones del Prat. Però han estat els tràmits als jutjats, les activitats als locals nous de les entitats, les reunions i trobades a l'Esplai, els qui han fet que la gent de la resta del Prat (i d'altres ciutats on arribava el ressò de la mala fama de Sant Cosme) trepitgi el barri i se n'adoni que els seus veïns porten ja molt de temps gaudint d'una convivència normal.

Fins i tot el record de les fogueres i les gallines al carrer, escena habitual fins no fa gaire al sector que es coneixia com "les 801 vivendes", comença a esvaïr-se. En aquest punt tampoc no ens podem enganyar; l'increment de la presència policial amb el desplegament dels Mossos d'Esquadra ha estat un element clau a l'hora de canviar per força mentalitats arraigades en un sector del barri que provenia del barraquisme de Montjuïc de principis dels vuitanta.

La millora en el comportament cívic ajuda indubtablement a la modernització d'un barri. Els bars i els comerços ara poden entendre que val la pena invertir en modernitzar els establiments, en oferir higiene i qualitat de servei. Tot i així, el teixit comercial és el que més lentament nota la transformació. Haurà de passar encara temps per tal que s'hi instal·li una oferta comercial "de segona generació", modernitzada –com la que es comença a entreveure a la zona centre del Prat- i faci del barri el pretès eix comercial que surt a les guies de la ciutat.

També queda molta feina per fer a les escoles, amb dades d'absentisme encara elevades. Una part del barri ha de canviar encara la mentalitat; des de les institucions se l'ha de convèncer que l'escolarització dels fills és quelcom necessari i obligatori. L'altra part ha de creure que aquest canvi és possible. Si no, la interrelació de cultures seguirà sent un fenomen que, com els documentals de natura a la televisió, la gent només gaudirà "a la intimitat" i després exhibirà a les enquestes oficials.

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.
Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 · periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL
President Alfredo Garcia
Vice-President Josep Maria Canalias
Secretari Pere Manuel Azuara
President d'Honor Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías
Director Adjunt: Vicenç Tierra · Cap de redacció: Javier Martínez · La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Imanol Crespo, Sergi Falcó · Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Lalo González, Esteban González, Jaume Vilà, Miriam Roures · Fotos: Aurelio Poyato, Joaquim Torrent
Publicitat: Marta Raventós
Maquetació: Rúbrica Editorial

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977
Tallers gràfics de Rúbrica
Frederic Soler, 81-83 · El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

Fotografia portada: Quim Torrent

EL TEMA

5 Sant Cosme aixeca la barrera gràcies als nous equipaments

L'ENTREVISTA

7 Òscar Sànchez, director d'El Prat Comunicació

LA POLÍTICA

13 El conflicte de Gaza enfronta el PP amb la resta del consistori

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

19 "Central Prat", un eixample verd a 30 anys vista

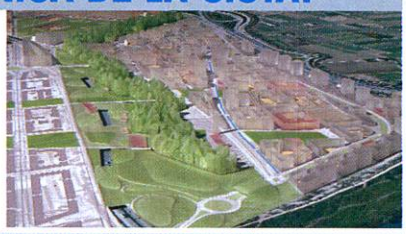

LA GENT D'EL PRAT

23 Manuel Torres, la promoció de l'art com objectiu de vida

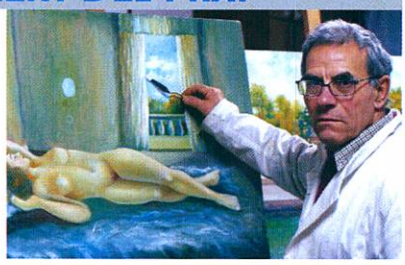

LA CULTURA

28 Associació Fotogràfica Prat, 25 anys d'immortalitat

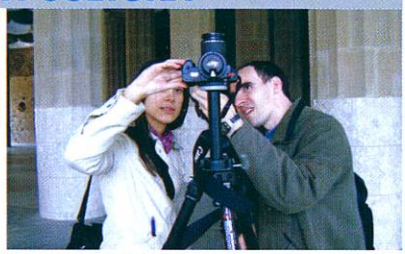

ELS ESPORTS

33 El Prat es coloca a la zona alta de la classificació

DELTA NÚMERO 339 GENER 2009

RESTAURANTE FRONTÓN CASA ALCAIDE

Cocina de mercado
Salones privados Pàrking propio

Nicolás María Urgoiti, 16 El Prat de L.
Telf. 93.379.10.12 Fax. 93.478.27.09
e-mail: casaalcaide@elprat.net

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

LIQUIDACIÓ 50% descuento

Peleteria
MyB Piel

CIERRE POR JUBILACIÓN
LOCAL EN VENTA O ALQUILER

"A todos nuestros clientes les agradecemos su confianza durante todos estos años"

C. Castella, 25 · Tel. 93 370 79 57 · El Prat de Llobregat

amb
SERVEI SECRETARIA
relaxat treballant

cadires i taules per l´ordinador

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

Bar Restaurante la
ESTELLANA
desde 1968

TAPAS SELECTAS

ESPECIALIDAD EN
PESCADOS • ENSALADAS
EMBUTIDOS • CARNES
TAPAS SELECTAS

NUEVO HORARIO
De lunes a sábado, de 7 a 16 h.
Jueves y viernes, abierto noche.
Vísperas de festivos, abierto.

Primer de Maig, 12 · Tel./fax. 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat

Sant Cosme levanta la barrera

El barrio comienza a superar la frontera virtual con el resto de El Prat gracias a los nuevos equipamientos

N. MACÍAS - S. OLIVERA - J. MARTÍNEZ / El barrio de Sant Cosme ha visto crecer en los últimos dos años una fortaleza de edificios, instituciones y servicios que le han proporcionado una fachada muy diferente a la que los ciudadanos estaban acostumbrados a ver. Los nuevos juzgados, l'Esplai o la comisaría de los Mossos son algunos de los protagonistas del cambio de cara. Pero dentro de esa nueva muralla multicolor sigue habiendo un barrio obligado históricamente a luchar contra la mala reputación; la asociación popular de Sant Cosme con los términos "delincuencia" o "drogas" es aún frecuente fuera y dentro de las fronteras de la ciudad. De momento, los nuevos equipamientos han contribuido a abrir parcialmente la barrera virtual entre Sant Cosme y el resto de El Prat.

Viviendas de la última fase remodelada de Sant Cosme

Sede de la Fundació Catalana de l'Esplai

Hace tres años se puso en marcha el Pla d'Actuació de Sant Cosme (PASC), un proyecto que pretendía continuar con la remodelación del barrio, pero a diferentes niveles. Según su responsable, Sergi Alegre, teniente de alcalde de Urbanismo, "hasta entonces se había llevado a cabo la sustitución de los pisos viejos por los nuevos, y nos planteamos qué hacer entonces: concluir esta acción especial o continuar con el esfuerzo y normalizar el barrio en todos los sentidos". De ese modo se creó la Oficina d'Informació de Sant Cosme, que ha servido para potenciar la relación de los vecinos con la administración.

Por un lado, se ha llevado a cabo una ordenación de los espacios públicos, con la remodelación de varias plazas de la zona, como la de Orcasitas, o la de l'Amistat (cuyo nombre surgió de una votación popular entre los vecinos). La calle Llobregat lleva años en obras, debido a la llegada del metro, pero también a una "pacificación" de esta arteria de Sant Cosme. "En la misma línea en la que hemos actuado en otras vías de la ciudad, queremos hacer aceras más anchas y acogedoras, y pacificar el tráfico", asegura Alegre.

De momento, lo que ha contribuido a la "pacificación" del tráfico, de forma más contundente, ha sido el despliegue de los Mossos d'Esquadra y la instalación de su centro de operaciones en el barrio. En una entrevista publicada por Delta, su intendente, Domènec Faura, aseguraba que habían logrado "hacer entender" a algunos jóvenes que lo normal no era hacer carreras de coches de madrugada.

Otro ámbito de actuación ha sido el sector económico. Se ha creado la primera asociación de comerciantes de Sant Cosme, y desde el ayuntamiento se ha querido facilitar la instalación de empresas importantes. Un ejemplo práctico se ve en el nuevo edificio de los juzgados, que concentra en sus más de 5.000 metros cuadrados los servicios judiciales hasta entonces dispersos por El Prat. En los locales que rodeaban este espacio de gran centralidad han abierto algunos negocios, especialmente bares y restaurantes, que dan servicio a los trabajadores y a los ciudadanos que pasan por el edificio.

Los comerciantes reclaman un empujón

Algunos comerciantes, sin embargo, no acaban de ver claro ese "efecto reclamo" de los nuevos edificios institucionales. La calle Riu Llobregat es uno de los denominados "ejes comerciales" de la ciudad, pero su aspecto es muy poco comparable a otros centros del consumo, como la calle Lleida o la carretera de la Marina. En Sant Cosme, muchos comercios han ido cerrando por jubilación o poca rentabilidad y no parece haber atisbo de reemplazo.

"La gente del barrio suele ir fuera a comprar porque aquí ya no encuentra lo que necesita. Los que quedamos estamos para los que buscan algún producto de forma urgente", comenta Miguel Ángel Pérez, presidente de l'Associació de Comerciants de Sant Cosme, creada hace un año, que no ha notado una mejora en su negocio (la bodega Lina-2) desde la llegada de los Mossos, los juzgados o el Centre Esplai.

"Los nuevos equipamientos ayudan a que Sant Cosme se integre en la normalidad. Pero sigue habiendo actitudes poco civilizadas de gente del barrio que asustan a todo el que viene, incluido alguien que piensa poner un comercio aquí", explica Pérez. "Hay que conseguir que el barrio sea más atractivo, que la gente no tenga miedo a venir y creo que si interesara un poco más se haría", resume.

El bar Casa Ramon, en la calle Riu Llobregat, lleva 25 años regentado por Jorge y su esposa Graciela. Llegaron hace tres décadas a El Prat procedentes de Uruguay. "En el año 84 se hizo la primera fase de las viviendas. Aquí se alojó gente que venía de las barracas de Montjuïc; lo primero que hacían era arrancar las tuberías para vender el cobre al chatarrero. Yo he visto subir gallinas y hasta un burro a los pisos, pero la cosa ha cambiado mucho". Escenas como la descrita por Jorge han estigmatizado durante años Sant Cosme. "Hasta los repartidores de café se sorprenden cuando vienen por primera vez y descubren que esto es un barrio normal". Jorge opina que, si no es por los nuevos equipamientos, Sant Cosme seguiría siendo "una ciudad dormitorio". "La principal diferencia es que ahora la gente viene a trabajar aquí y antes sólo salían de aquí para ir a trabajar", comenta.

Precisamente la calle Riu Llobregat, la arteria principal del barrio, acogerá una estación de la línea L9 de metro, por lo que se ha previsto remodelar toda la vía. Para el presidente de los comerciantes, "la llegada del metro puede ser positiva pero no lo será

si sigue faltando oferta comercial, si esta no se incentiva lo que conseguirá el metro es facilitar que la gente del barrio vaya a comprar fuera más que ahora".

Migración de entidades

"Hasta ahora eran pocas las entidades de fuera del barrio que desarrollaban su actividad en Sant Cosme. El PASC ha querido potenciar que asociaciones de otras zonas se implanten en el barrio y den a conocer sus actividades", explica el concejal de Urbanismo. Es el caso de GATS (Grups Associats de Treball Sociocultural), de la Agrupación Ciclista de El Prat (Agrupa) o del Centro Extremeño Ruta de la Plata, que próximamente contará con un espacio. L'Associació d'Amics de Sant Cosme se ha creado en torno al belén viviente que desde hace unos años se celebra en el Parc Nou.

Óscar Rando, presidente de GATS: "Sant Cosme es ahora un banco de pruebas de muchas cosas que se deben poner en marcha en todo El Prat. Ha habido transformaciones muy profundas en comercios y bares en cuanto a higiene y trato al público, y eso los vecinos lo notan", asegura. "Fíjate si este barrio es un ejemplo de cambio, que a los alumnos del MBA (máster de administración de empresas) de ESADE los traen aquí para que vean in situ la transformación", añade.

El presidente de GATS opina que la reforma urbanística "no acaba con la realidad histórica que arrastra el barrio, pero existe voluntad política y vecinal reales para seguir mejorando la convivencia y el civismo. Los vecinos de aquí llevan años viendo un barrio normal, donde hay convivencia entre payos y gitanos. No es que el barrio haya mejorado ahora; lo lleva haciendo 20 años, pero el hecho de que se hayan instalado los juzgados y otros servicios han hecho que la gente de otros barrios, que hasta ahora desconocía Sant Cosme, perciba esos cambios", sostiene.

El papel de L'Esplai

Junto con los juzgados, otro de los edificios que ha cambiado la fachada de Sant Cosme ha sido el de la Fundació Catalana de l'Esplai. Ubicado detrás del último sector remodelado de viviendas, se estrenó en mayo de 2007. Acoge las oficinas de la entidad y, además, un albergue juvenil, diversas salas multiusos y un salón de actos donde se han celebrado importantes congresos. Carles Barba, vicepresidente de la Fundació, cree que el primer aspecto positivo del edificio sobre el barrio lo proporcionan sus 200 trabajadores, "que pasean, consumen en los bares, en los comercios... Es un impacto de vida en el barrio". "Pero por aquí –prosigue– también han ido pasando miles de personas que han participado en los congresos y jornadas. Ese carácter de punto de encuentro ha dado como resultado que miles de personas hayan pisado Sant Cosme. Están aquí un fin de semana completo y se marchan hablando bien de El Prat y del barrio", comenta Barba.

Para el vicepresidente de la Fundació, el edificio de l'Esplai es "un elemento de prestigio y además es sostenible y arquitectónicamente interesante [es obra de la pratense Nuria Ayala, del despacho de Carlos Ferrater]; incluso vienen a visitarlo grupos de estudiantes de Arquitectura". Barba está convencido de que para los vecinos "es un orgullo" tener un edificio así en el barrio. "Estamos consiguiendo que desde Sant Cosme se generen noticias positivas. L'Esplai comparte toda la estrategia de mejora cívica y cultural del barrio", afirma Barba.

Absentismo escolar

Según el titular de Urbanismo, "se ve claramente que la normalidad ha tomado las calles". Alegre asegura que el absentismo escolar ha disminuido, y que cada vez son más niños los que quieren estudiar en colegios de Sant Cosme. "Además, hace dos años que ningún profesor pide un cambio de destino".

Sin embargo, desde l'Esplai, Carles Barba cree que aún queda trabajo por hacer en los colegios, ya que se sigue dando cierto "efecto huida" (padres que sacan a sus hijos de los colegios de Sant Cosme para enviarlos a otros colegios, incluso a Barcelona). Nadie puede ocultar las diferencias culturales que todavía se encuentran arraigadas en la zona en la que antes se asentaban "las 801" viviendas. "En esta zona –argumenta Barba- la interrelación y la mezcla se producen poco a poco. Confío en que la futura área residencial ayude a traer población de fuera del barrio". Como institución, l'Esplai lleva años trabajando en la interrelación entre niños de etnia gitana con niños que no lo son a través del Grup Infantil Sant Cosme (GISC). Igual que sucede con los colegios, "no es fácil", comenta Barba.•

La voz del barrio

Zaira, ama de casa
"Los cambios que hay en el barrio mejoran la imagen pero yo veo que sigue habiendo poca seguridad. De hecho, a mí cada cierto tiempo me hacen algo en el coche y ya estoy bastante harta".

Fernando Mora, jubilado
"Los mossos d'esquadra y los juzgados están muy bien pero en este barrio sigue habiendo gente que hace lo que le da la gana sin importarle el resto de vecinos y eso lo echa todo a perder. Es una lástima después de todo lo que hemos luchado".

Antonio Navarro, obrero
"Todo lo que están haciendo nuevo está muy bien y seguro que cuando ya esté el metro el barrio va a quedar muy bonito. Pero me gustaría que a la hora de hacer pisos de alquiler como los de aquí al lado se priorizara algo más para la gente de San Cosme que nos hemos estado aguantando muchas cosas durante años".

Tamara Montes, ama de casa
"Creo que la vigilancia ha mejorado bastante. Ya no se ve que se quemen tantos containers como antes y se vive algo mejor. Aunque el otro día sí que quemaron una moto delante de mi casa...".

Emilio González, empleado de mantenimiento
"La imagen del barrio está mejorando mucho. Ya no se ven tantos robos ni tantos drogadictos como antes. Es un hecho que sigue viniendo gente a comprar droga y por eso puede ser un peligro cuando llegue el metro".

Proyectos de futuro

N. M. / La aprobación del Àrea Residencial Estratégica (ARE) en Sant Cosme, que permitirá que se construyan cerca de 700 pisos alrededor de la Ronda Sud, facilitará "una inyección de gente joven en el barrio", asegura también el titular de Urbanismo. "Creo que se ha roto la tendencia de asociar Sant Cosme a delincuencia o problemas. Los vecinos ven que hay una continuidad en el trabajo, y que se trabaja en todos los frentes: social, económico, urbanístico y educativo", dice Alegre.

La maquinaria de concentración de servicios en el barrio sigue imparable. Aún está pendiente la instalación de las oficinas centrales -de unos 12.000 metros cuadrados- de las empresas Abacus y Cultura 3, que firmaron convenios con el ayuntamiento. La Autoritat de Transport Metropolità también llegará a Sant Cosme a través de un centro de autobuses en el que está previsto que trabajen alrededor de 200 personas. El ayuntamiento también ha aprobado la idea de ampliar el CAP Dr. Pujol i Capsada, el ambulatorio de Sant Cosme, y la cesión de unos terrenos para las nuevas oficinas de Aigües d'El Prat.

Oscar Sánchez, director d'El Prat Comunicació

"El Prat Ràdio és una finestra per a tothom que hi tingui alguna cosa a dir"

JAVIER MARTÍNEZ - NEUS MACÍAS / Oscar Sánchez (Barcelona, 1969) va arribar al Prat l'estiu de 2001 amb l'encàrrec de dirigir El Prat Ràdio, l'emissora municipal que es va estrenar ara farà set anys i que va acabar amb el "silenci hertzià" que patia la ciutat des de finals dels anys vuitanta. Tot i que se'l vincula sobretot a la direcció de la ràdio, és director d'El Prat Comunicació, l'empresa municipal que gestiona tant El Prat Ràdio com el butlletí i el web municipal i la recentment estrenada El Prat.tv.

–Quin balanç fa dels set anys de vida d'El Prat Ràdio?

–El balanç és molt positiu. Un mitjà de comunicació com la ràdio es basa en què la gent l'ha d'anar a buscar, ha de fer un esforç, disposar d'un aparell de ràdio, i si no està habituada costa molt. Sempre és complicat arrencar. No és igual que la revista municipal o una gratuïta, que pot arribar a casa teva; ve a buscar-te. Des d'aquesta vessant, el resultat d'aquests set anys és molt positiu, perquè jo crec que a El Prat tothom sap que hi ha una emissora de ràdio, i que si vols saber què passa a la ciutat allà tindràs la informació, i la integració i la implicació amb la ciutadania ha estat completa.

–Considera llavors que s'està convertint en un referent informatiu de la ciutat?

–Estic convençut, dins de les dificultats que pot tenir una emissora de ràdio local, perquè segurament hi haurà gent a qui no l'interessarà la nostra programació. El nostre objectiu i la nostra única raó de ser és la ciutat d'El Prat, i és probable que molts ciutadans d'El Prat no estiguin interessats a saber què succeeix al seu municipi. Per a ells mai no serem una referència. Però la gent que sí està interessada a saber què passa aquí, el primer que pensa és en El Prat Ràdio.

–Es podria dir que ha estat un mitjà complementari de la revista municipal, per treure-li una mica el caràcter d'oficialitat? La ràdio busca l'espontaneïtat que no té la revista?

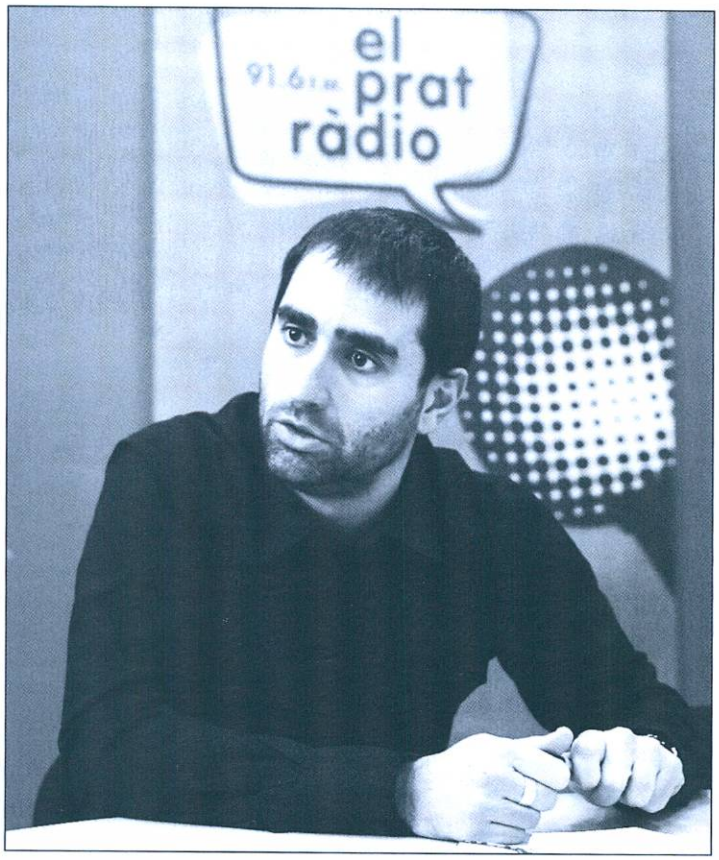

–Són complementaris; no li treu oficialitat, però la revista té una sèrie de pàgines i per tant, hi cap el que hi cap. La ràdio emet moltes hores diàries, des de les nou del matí fins a les dotze de la nit, i hi caben moltes més coses. Des d'aquest punt de vista ofereix un producte absolutament diferent.

–I la ràdio és més lliure, està menys lligada que la revista municipal al que seria una línia editorial, política, oficialista, si és que aquesta existeix?

–Des del primer moment la ràdio es va crear per ser una finestra a tothom que tingui alguna cosa a dir i vulgui dir alguna cosa. I sempre l'emissora ha estat oberta, per aquí ha passat tothom que ha volgut expressar-se, sigui o no en aquesta suposada línia oficialista que mencioneu, que jo crec que no existeix.

–Quins són els punts forts del contingut de la ràdio?

–Jo crec que la varietat que ofereix a la gent que vol trobar una mica de cada cosa. Aquí hi ha programes de tot tipus- i parlo ara dels que no són purament informatius. - Hi ha un ampli ventall de coses que no es troben a altres llocs: propostes sonores, tipus de música, propostes culturals... Nosaltres no estem subjectes, com una ràdio privada, a tenir una publicitat forta o uns resultats finals d'audiència. Aquí tothom que ha vingut amb una proposta de programa atractiva ha tingut l'oportunitat de fer el seu espai. Totes les entitats passen pels nostres estudis a explicar quines activitats duran a terme, per anunciar allò que creuen convenient. Al final, El Prat és el centre sobre el qual pivota tota la programació de l'emissora.

–Ara que parla de les entitats, voldríem saber com funcionen els mecanismes que fan que El Prat Ràdio sigui l'altaveu de la vida associativa de la ciutat. Com es lliguen els contactes entre les associacions i l'emissora? Hi ha un equip de producció darrera?

–Nosaltres busquem aquests contactes. És cert que en altres ciutats on les ràdios funcionen des de fa 20 anys, algunes entitats tenen programes propis. Aquí això no passa. No hi havia aquesta tradició radiofònica a la ciutat i per això hem d'anar a buscar la informació. És qüestió de trucar-los i perseguir-los. Costa més amb algunes entitats que amb d'altres, però sempre hem tingut una molta bona resposta.

–Creu que arribarà un moment en què, quan adquireixin la cultura radiofònica de què parlava, seran les mateixes entitats les que trucaran a l'emissora per comunicar les seves activitats? O que voldran tenir programes propis?

–Ja hi ha entitats que ens comuniquen que fan coses. El president d'una entitat prou feina té a organitzar les seves activitats com per a sobre pensar a omplir una hora de programa, buscar continguts... Fer un programa de ràdio no és fàcil: s'hi ha de treballar, pensar en els convidats... Però ja ens proposen coses, ens truquen per preguntar-nos si vindrem a un determinat acte.

–Aquest esforç de participació que abans no es feia, es pot entendre per la manca de cultura de mitjans de comunicació radiofònics a la ciutat?

–És possible. Faltava tradició. I posar-se davant del micròfon imposa! Abans la gent era reàcia a ser entrevistada: volien saber de què havien de parlar, quanta estona seria... Cada vegada aquesta tradició de ràdio va sent més gran... Ara dóna gust sentir a parlar alguns membres de les entitats! I el fet que sigui gent que et trobes pel carrer, que siguem una ràdio propera, facilita les coses. Ara farem un taller participatiu, coincidint amb els actes del Dia de la Dona del 8 de març, en què s'ensenyarà a dones de la ciutat a posar-se davant d'un micròfon. A ningú no li ha de fer por la ràdio.

–S'han fet estudis d'audiència?
–Es van fer en el seu moment, quan portàvem tres anys de vida. Els resultats van ser bons. En aquell moment, El Prat Ràdio era la tercera emissora més coneguda de la ciutat, i que teníem una mitjana de mil oïdors diaris. Tot estudi és susceptible de tenir errades, perquè només es va fer a la ciutat d'El Prat –i pot arribar a altres llocs-, perquè només es fa l'enquesta a persones que tenen telèfon a casa, i el segment de població estava agafat del cens... Jo considero que van ser resultats bons, en aquell moment.
–Haurien d'entrar com a oïdors tots aquells que es descarreguen programes a través del web d'El Prat Ràdio o els que s'hi connecten per Internet?
–Per la ràdio analògica pots arribar al municipi i als voltants, però en el moment en què algú es connecta des de Jamaica per sentir el programa de reggae, o algú de sudamèrica que escolta el programa de poesia... i aquests oïdors no els podries tenir si no fos per Internet. Però de moment només tenim eines per saber des d'on es connecten, però no per comptabilitzar-los.
–Parlem del germà petit d'El Prat Ràdio, que és El Prat.TV, un portal web audiovisual amb notícies de la ciutat. Què aporta aquest nou mitjà? Què ve a cobrir?
–És l'altra pota, per dir-ho d'alguna manera. Tradicionalment, els mitjans de comunicació han estat escrits, i després orals, o imatge en el cas de la televisió. La legislació actual no permet crear una emissora de televisió, ni analògica ni en format TDT. El Prat forma part del consorci de Delta TV i el camí lògic serà la creació d'un canal d'aquest

> "Des de la ràdio i la televisió local generem un debat polític extraordinari"

consorci de TDT. El Prat TV és un portal on pengem vídeos sobre l'actualitat d'El Prat que els ciutadans consumeixen al seu gust: se'ls descarreguen i els poden veure quan vulguin. Jo estic convençut que d'aquí uns anys, Internet es veurà a la televisió del saló, i no a la pantalla de l'ordinador. El Prat TV és la tercera pota: a la revista municipal tens l'explicació dels projectes de ciutat, del que passa a la ciutat; a la ràdio tens una informació immediata, espontània, amb molt contacte i participació de la gent; i a El Prat TV tens les imatges del que està passant a la ciutat.
–Fa poc que el consorci de Delta TV, integrat per municipis del Baix Llobregat, va anunciar que ajornava la creació del canal de televisió digital terrestre perquè no es donaven els condicionants econòmics. Si, a més, el futur és Internet, vol dir que cal posar en marxa aquest canal de televisió?
–Congelar la posada en marxa de Delta TV, i crec que és una postura absolutament responsable per part de tots els ajuntaments. Per la crisi que estem vivint i la necessitat d'inversions socials. seria incomprensible apostar-hi la gran quantitat tan gran de diners que necessita un canal analògic. El projecte d'El Prat TV és extraordinàriament barat i rendible: només necessites un ordinador i periodistes, que ja hi eren, perquè els experts en periodisme local ja els teníem a l'emissora. El Prat TV ha sorgit en el moment adequat, i la prova és que els ajuntaments del nostre entorn s'interessen pel projecte. No sé si Delta TV ha nascut malalta d'esgotament. Hi ha qui diu que sí, però la Generalitat aposta per la TDT. La televisió tradicional amb notícies de la teva ciutat o comarca és igualment necessària, perquè sempre hi haurà gent a qui li costarà arribar a Internet.
–El perfil del professional de la informació també ha canviat, i ara ens trobem amb periodistes multimèdia, que han de saber escriure, però també fer locucions o gravar imatges. Cap a on evoluciona aquest perfil?
–És cert que ha canviat moltíssim. El periodista multimèdia, en l'actualitat, ja es imprescindible a tots els mitjans, per una qüestió d'immediatesa i d'un concepte multicanal. En un moment donat pots voler informar-te des de l'ordinador, per Internet, si estàs a la feina. O vols sentir notícies al cotxe i ho has de fer a través de la ràdio. O a casa vols mirar la televisió, o rebre notícies al mòbil. Sense perdre de vista que la feina del periodista és explicar històries, I les hem de poder explicar en els diferents formats que els "clients" demanen o necessiten.
–Ara mateix El Prat Ràdio i El Prat.TV fan cobertura de tots els esdeveniments de la ciutat. S'han plantejat alguna vegada aquests mitjans fer un salt i esdevenir com a impulsors de festivals o moviments culturals?
–No crec que la raó de ser d'una emissora hagi de ser la de crear i organitzar festivals; els ha d'explicar. El Departament de Cultura de l'ajuntament ja organitza tots els esdeveniments que cal. I si algú vol muntar un festival d'art, de poesia, de videocreació, de jazz, del que sigui, sap que té les portes obertes dels centres cívics o els equipaments municipals. Jo no crec que un mitjà de comunicació hagi de ser generador d'activitats; hi ha d'altres experts per a això.
–Com veu la ràdio i la televisió locals com a generadores de debat polític a El Prat?
–Jo crec que el generem d'una forma extraordinària. Des del principi de les emissions d'El Prat Ràdio vam establir que els portaveus de les formacions polítiques presents a l'ajuntament farien un debat setmanal, amb cap tipus de restricció de temps lligada a la representació, com per exemple obliguen a TV3 o Catalunya Ràdio. Sempre hem explicat el que passava a un míting, sense necessitat d'anar amb el cronòmetre. Això genera riquesa d'opinions.
–De fet, a moltes sessions plenàries, tots els partits de l'oposició han coincidit a felicitar El Prat Ràdio per la seva pluralitat, cosa que no succeeix amb la revista municipal. Sempre hi ha crítiques pel poc espai de què disposen o pel no cobriment d'alguns actes.
–Torno a repetir que a la revista municipal l'espai és el que hi ha, és limitat. Quan hi ha reunions del Consell de Redacció de la revista, sap molt de greu veure que no pots oferir informació sobre la competició de gimnàstica, o de karate. Hem de plantejar-nos per a què serveix cada mitjà. La revista és de l'ajuntament, i els portaveus ja disposen del seu espai, i és per a tots igual. Però la ràdio sí que cobreix els actes de partit, per exemple, i sí que explica les seves postures.•

Asesoria Técnica Laboral
ADMINISTRADOR DE FINQUES
LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS
Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo
I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil
Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio
Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad
Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

Tocando Fondo.

Con las fechas en las que estamos y todavía no se sabe nada del nuevo polideportivo Fondo d'en Peixo. Está visto que la crisis de la construcción no ha afectado sólo a la vivienda.

Caos y follón.

Aena comienza ya mismo a ensayar con figurantes en la nueva T1. Que vaya con ojo, porque se rumorea que El Follonero podría estar intentando colar a uno de sus compinches para montar un caos. Si es así, que esté tranquilo, que con Maleni al frente de Fomento el caos llegará solito un día u otro.

Per variar.

La velocitat variable del duet Saura-Pérez Moya s'ha estrenat a tot arreu. Felicitem els conductors que gràcies a aquesta mesura ja no agafen embussos a la C-31 a l'alçada del Prat. O potser ho hem somiat?

Sus medidas.

Pérez Moya puede estar contento, por eso, con lo de la velocidad variable. Ahora, cuando las periodistas le pregunten por sus medidas, ya puede responder "80-60-40. Y tengo reservados los 20 para ocasiones especiales".

Carxobicing.

Diuen que el bicing arribarà al Prat. I que potser creen una xarxa de rutes cap a Sant Boi i Viladecans. Amb el fotimer de camins que hi ha per allà i amb la fama senyalitzadora del Prat, algú es ficarà per on no ho ha de fer i tornarà amb les rodes plenes de carxofes.

Filó sobre dues rodes.

Amb els problemes d'aparcament, és indubtable: res de cotxes. Ara bé, ens fa l'efecte que les nostres autoritats municipals han vist el filó que han trobat l'alcalde Hereu i la seva guàrdia pretoriana comtal, que posen multes per no anar amb les dues mans sobre els manillars i d'altres xorrades semblants. Si el model ha estat Barcelona en tots els sentits, riurem de valent amb les anècdotes.

Perill d'extinció.

Un sector polític del Prat ha mostrat la seva preocupació per la supervivència de la sardana. No ens facin cas, però es prepara el relleu propi de l'època de les disfresses. Els polítics jugaran a organitzar ballades populars i els qui ho feien abans jugaran a ser polítics. Temps al temps.

La rIKEArda.

Les informacions oficials diuen que La Ricarda es va refent amb les mateixes pedres originals, de principis del segle XX, però allà de moment es veu molta fusta i color de totxana tan antics com l'IKEA. Esperem que sigui una percepció des de la llunyania i que a mesura que avancin les obres allò es torni a assemblar al que era la granja de veritat.

Màxima fotència, per JAMS

Des de la butaca

Maleïda guerra

Llegeixo amb alegria i alleujament un titular del diari que diu: "Alto el foc a Gaza", però, immediatament m'entristeixo de pensar que aquesta barbàrie i odi entre dos pobles encara no ha acabat. I em pregunto: Quan tornarà a haver-hi una altre matança de gent innocent?.

Sempre he pensat que si ens preguntessin si la pau és millor que la guerra, estic segur que tots contestaríem afirmativament; malauradament , sembla que ens empenyem-los en fer tot el contrari: la guerra. Quina paradoxa, no?

Acabem de viure, una altre vegada, l'horror de la guerra que ha abatut sobre el camp de batalla més de mil morts i milers de ferits, molts d'ells nens, dones i homes innocents. I, per què? Quina és la finalitat?

No conec en detall la història d'aquest enquistat conflicte que dura ja més de seixanta anys i, per tant, no pretenc jutjar el grau de culpabilitat dels contendents en aquesta bogeria vergonyosa. Ambdós bàndols tenen la culpa de no haver arribat, en tantíssims anys, a una solució que faci que puguin viure en pau compartint un tros de terra. Ambdós són culpables de tantes morts innocents.

Però estic convençut que, de moment, en el món hi ha espai per a tots , i no hauria d'haver-hi raons per continuar vessant més llàgrimes i sang.

Com sempre ha passat, la violència , la sang vessada només els ha portat a la ruta d'un conflicte inacabable que corre el perill de l'esclat general d'Orient Mitjà i que es concreta en més dolor i més injustícia davant la impotència o la indiferència de les instàncies internacionals.

Mentrestant un poble pateix les conseqüències del desastre.

MÀXIM PUJADÉ

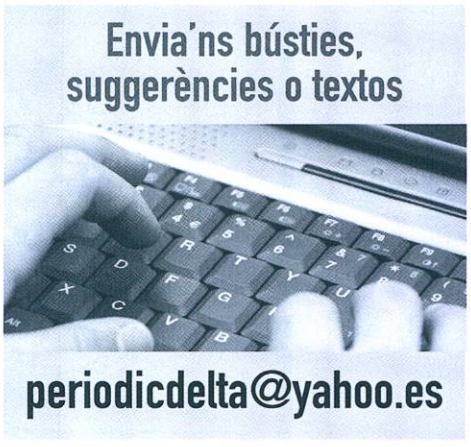

LA BÚSTIA

Ciudadana disconforme

Como ciudadana del Prat,únicamente queria transmitir mi enorme desaprobación, y la de la mayoria de jóvenes pratenses, por la falta de ocio nocturno y los "impedimentos" por parte del "ajuntament" a desarrollar este sector en el Prat.

La juventud tiene que resignarse y salir del pueblo para divertirse, aunque choquen con el dilema de no poder coger el coche para salir, o si, tienes coche pero decides ir en transporte público, acabar pagando más de la cuenta. Entonces ¿Qué pretenden?¿Que nos quedemos en casa? Señores/as, todos han sido jóvenes y a todos/as les ha gustado salir. Da la impresión que en el Prat se esté empleando, últimamente, una especie de "ley seca", como por ejemplo la intimidación constante de las fuerzas de seguridad, que permanecen delante de la única discoteca del pueblo a las 5h de la mañana. Es una situación como ya he dicho intimidatoria, que no deja disfrutar del ocio. Y vamos a ir dejando a un lado la excusa del "alto nivel de bandalismo" en el Prat, porque ya cansa. A ver si son conscientes de que lo que hace falta en este pueblo son "alternativas" al ocio, mas amplias a lo que ustedes ofrecen y conocen. Alternativas modernas y que realmente llamen la atención de la gente, que interesen.

Mi hermana y yo tenemos en proyecto abrir un local de ocio nocturno, pero viendo el panorama, las pocas ayudas y posibilidades que ofrece el ayuntamiento hacia jóvenes emprendedores, no tenemos más remedio que llevarlo a otro pueblo y abandonar esta ciudad dormitorio, ciudad que esconde una realidad de gentes con una cultura artística y musical muy desarrollada y poco valorada.

Es una vergüenza, no sé desde qué punto de vista ven ustedes mi preocupación, pero es algo que a la larga germinará sus consecuencias. Basta ya de obstáculos económicos, de la imposición de licencias sacadas de la manga, de impuestos y más impuestos, de impedimentos... ¡Basta ya de especular sobre derechos que nos pertenecen!

Sara Aguado

Falta de calmantes para lesiones en el Sagnier

Soy abonada desde hace años del polideportivo Sagnier y últimamente acudo con regularidad a la gran variedad de actividades de gimnasia guiadas por monitores. La creación de estas actividades ha sido una idea muy acertada, ya que el polideportivo cuenta con grandes profesionales que ponen un gran empeño a la hora de motivar a quienes vamos a las sesiones de aerobic, bicicleta estática, etc. Sin ir más lejos, tienen la capacidad de que te olvides de un día de estrés y de algunos problemas. Pero las actividades deportivas tienen lógicamente un riesgo de pequeñas lesiones, y hace poco un hecho nos llamó la atención a quienes asistíamos a una clase. Una chica tuvo una pequeña lesión al hacer un mal gesto con el pie. La monitora, a la hora de buscar algo con lo que aliviarla, vio que no había disponible ni un simple bote de Reflex, o cremas tipo Voltarén. Tan sólo pudo encontrar un aplicador de hielo, que era demasiado grande y difícil de manejar sobre el pie lesionado.

No sé si alguna normativa regula el tipo de calmantes o medicamentos que puede o debe haber en una instalación deportiva, pero ese día a todos nos parecieron insuficientes los medios que había allí. He oído que hace tiempo se discutió si en los polideportivos tenía que haber incluso desfibriladores para casos de urgencia, pero veo que también se necesitan cosas más básicas. Si esta carta sirve para que los responsables de la instalación tomen nota, el polideportivo tendrá una buena ocasión de seguir mejorando como lo ha hecho hasta ahora en el resto de cosas.

Eva Lozano

Señales de tráfico en la carretera de la playa

Tanto a la ida como a la vuelta, en la carretera que va a la playa del Prat, hay un buen galimatías de señalizaciones de tráfico, especialmente las que se refieren a los límites de velocidad. Al principio, cuando su inauguración, la velocidad máxima estaba establecida en 70 km./h en los tramos rectos y despejados, disminuyendo a 50 km./h al acercarnos a las rotondas. Cuando entraron en vigor, ahora hace ya más de un año, las limitaciones de la C-31 y de la C-32, en la carretera de la playa del Prat también fueron modificados los límites de velocidad. Aunque en nuestro caso, ya tiene guasa que sea para reducir contaminación cuando están los aviones "fumigando" queroseno por todo el delta cada minuto, incluida naturalmente, la carretera de la playa. El límite general fue dispuesto a 40Km./h, pero contemplas las contradicciones y te das cuenta que nadie ha supervidado pausadamente y con sentido común, la colocación de las nuevas señales.Por ejemplo: a la ida, cuando pasas la rotonda del parc nou y giras a la izquierda, te pone límite de 40; coges la recta y doscientos metros antes de llegar a la rotonda al lado de donde reconstruyen la Ricarda, te pone límite de 70, para llegando a la rotonda, otra vez 40; continúas, pasas por delante del cementerio, llegas a la rotonda para dar giro a la derecha y entrar en la recta más larga, y ahí no hay ninguna señal; llegas a la rotonda enfrente de la torre de control, giras a la izquierda y te encuentras antes de entrar en el túnel que pasa por deba-

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": ***direcció.periodicdelta@yahoo.es***

"No te preocupes por el futuro porque no hay porvenir"

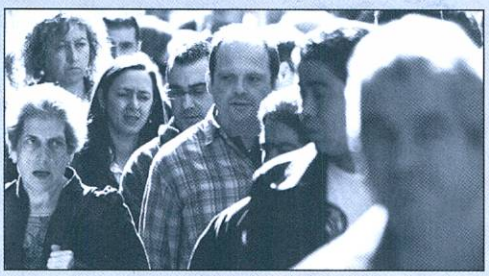

Tenim futur a El Prat? Ens hem de preocupar per l'avenir?

Durant la transició, una vegada convocades las primeres eleccions generals a les Corts de Madrid, la "literatura" anarquista, anomenada també pamfletària, -ocurrent, directa, treballada i graciosament descriptiva de la realitat, segons el meu criteri- va envair les parets de totes les ciutats del país, entès aleshores únicament com Espanya, i també la nostra. D'aquelles pintades en recordo dues que ens van cridar més l'atenció, que si bé tenien protagonistes ben diferents, penso que posaven l'accent sobre dos fets paral·lels d'una mateixa realitat, que no els agradava i les feien públiques.

Una es referia a l'exministre franquista Manuel Fraga, que concorria a les primeres eleccions democràtiques com a cap de llista d'Alianza Popular per Madrid ("Votar a Fraga es como follar con braga", deia la pintada) i l'altra ens transmetia el desencís de la situació econòmica i social ("No te preocupes por el futuro porque no hay porvenir").

Com era d'esperar en Fraga (en braga o sense) va sortir diputat a Corts i Espanya va començar a construir els fonaments per a consolidar la democràcia -al menys formalment-, modernitzar el país, crear riquesa i amb els anys els ciutadans vàrem entrar a formar part de l'Europa del benestar, gràcies, en part, pels ajuts de la Comunitat Europea. Ens vam preocupar, doncs, pel futur, il·lusionats per canviar les coses perquè crèiem que sí que hi havia avenir.

A nivell local l'esquerra va guanyar les eleccions, que ens van donar un alcalde comunista, Antonio Martín, prematurament desaparegut al desembre de 1981. En aquests anys on l'alcalde ha estat sempre el mateix i en més d'una majoria absoluta, El Prat també s'ha desenvolupat força bé i avui, malgrat ser una ciutat quasi dormitori, ha assolit uns nivells de comoditat, confort i riquesa impensables fa 30 anys.

Al menys fins avui. Donada la situació de crisi indiscutible m'ha vingut a la memòria la lapidària frase anarquista. Tenim futur a El Prat? Ens hem de preocupar per l'avenir? Quin és el missatge que l'administració pratenca ha donat a la ciutadania en relació a la situació de "vaques flaques" que també vivim? Poden fer quelcom per pal·liar els efectes d'aquesta crisi a la ciutat? Hi ha previst algun pla de política social ad hoc? Saben què fer? Quins instruments podrien articular per crear ocupació? Hi són? Els coneixen? Tenen recursos per a fer-ho?

No hi ha l'alegria, les ganes de canviar les coses que hi havia al 1979. Ens hem aburgesat tots plegats potser massa i probablement -el poder desgasta- no hi hagi la il·lusió i l'empenta per fer quelcom de diferent. Ara més que mai, cal imaginació per gestionar recursos més escassos. La preparació se'ls suposa.

Josep Maria Canalias
Director de "Delta"

jo de la tercera pista, una señal de límite de 50 y cien metros más allà una de 40, inmediatamente antes de la entrada del túnel. A la vuelta, lo más significativo son dos señales de límite de 70 justo a doscientos metros de la rotonda de la Ricarda y de la del parc nou; el sentido común diría que cuando te acercas a una rotonda, debes disminuir la velocidad; en esta carretera te incita a apretar el gas para de inmediato, apretar el freno. Está claro que es un sinsentido.

Como lo es el que ahora se ha puesto de moda (al menos en lo que yo veo en la "corona" de Barcelona) suprimir una de las señales que aprendimos del código de la circulación: aquella que te indica el lugar a partir del cual ha finalizado el limite de velocidad o prohibición que una señal anterior te ordenaba. En cualquier autovía o autopista o carretera del delta, lo puedes comprobar. Las señales de tráfico con límites de velocidad se suceden una tras otra en el espacio de la vía sin saber las fronteras de esos límites dónde están. Entre las señales y los paneles, el potaje de las ondas que captan los radares debe ser impresionante. Como para discutir -o demostrar- si estabas pisando la franja de los ochenta, de los sesenta o de los cuarenta cuando te fotografiaron. Ni las fotos finish de las carreras de velocidad podrían dilucidar la matrícula del coche que se ha excedido en un nanokilómetro de velocidad fijada al pasar por debajo del radar-cámara.

Espero, de todas maneras, que las señales de la carretera de la playa del Prat tengan algún día próximo, el buen sentido por el que fueron colocadas. Claro que nunca se sabe si dependen del ayuntamiento, de obras públicas, de Aena, de la diputación, de la generalitat. Y a lo mejor, hasta que no se ponen de acuerdo, ya ha cambiado hasta la normativa...

J. Nieto

Amb l'aigua al coll

Maruja Pelegrín Lorente

Deu dones. No van voler ser dones ideals. *La situació de les dones durant el franquisme a El Baix Llobregat* per Graziella Vernetti i Maribel Barba. ECOS, SCCL. Amb CD amb extractes de les entrevistes. 138 pàg.

Aquest és un llibre d'història oral. Les autores, que són mestres, han realitzat deu entrevistes en profunditat a deu dones lluitadores del Baix Llobregat. Són dones de 50 anys cap amunt, la majoria arribades de fora de Catalunya en la infància o la joventut i que, en algun moment, es van qüestionar els models existents per a la dones en la segona meitat del segle passat. Totes les dones tenen experiències força interessants, han sobreviscut a situacions difícils i estan contentes de la seva lluita. No són, ara mateix, líders, però exerceixen, com sempre ho han fet, de rebels.

Entre aquestes deu dones n'hi ha una del Prat de Llobregat, Maruja Pelegrín Lorente. La seva entrevista ocupa les pàgines 92 a 101. Maruja, que és amiga meva, m'ha dedicat el llibre, a través de l'escriptura del seu home, el Paco, perquè ella, es va quedar cega, ara fa uns anys. La complicitat del Paco escrivint la dedicatòria m'ha fet il·lusió perquè he sentit que ell l'estima i les dues tenim una tercera persona que ens uneix. Quan me'l va portar, la Maruja va minimitzar la seva aparició al llibre. El mateix dia, a la nit, la vaig trucar i li vaig dir com el trobava d'interessant i que n'havia d'estar orgullosa.

Maruja ha arribat a aquestes pàgines sobretot per la tasca que va fer, juntament amb la Carmina, de posada en marxa del planning del Prat, un centre pioner a tot Espanya. Per aquesta qüestió ja van rebre un reconeixement totes dues fa dos anys i es va fer un llibre explicant com va ser aquella història.

A l'entrevista d'aquest llibre el que emergeix és la manera d'actuar de Maruja. D'una banda, la seva capacitat de "veure" les injustícies, de l'altra, la fermesa per denunciar-les i fer-ho de manera didàctica, fent un gran esforç per explicar quin era el problema i perquè calia fer-hi front.

Em quedo també, de les coses que explica, amb la seva implicació amb les dones que anaven a avortar fora del país, quan no es podia fer aquí. Com explica "la majoria mai havien sortit d'aquí, a penes sabien llegir i escriure, amb molt pocs recursos. Estava pendent del viatge des que marxava fins que tornava. Era molt gros". I tant, Maruja.

A banda que aquest llibre hauria d'estar a totes les biblioteques del Baix Llobregat, s'haurien d'organitzar sessions amb els seus clubs de lectura, perquè aquestes dones expliquessin de viva veu les seves experiències. És la història recent i no l'hem de perdre. Al Prat, a la biblioteca Antoni Martín Sánchez amb la Maruja Pelegrín Lorente.

MANOLITA SANZ

Setanta anys de silenci

En la memòria històrica el desconeixement no és l'únic problema, és tant o més greu la manipulació, la qual recolzada en aquesta ignorància estén una visió esbiaixada del passat amb objectius normalment més propagandístics que històrics. La cita que diu que la història l'escriuen els vencedors és tan certa com il·lustrativa. Interesos polítics i ideològics, normalment de legitimació de qualsevol poder o causa, han fet que la manipulació històrica hagi estat una constant en el llarg dels segles. La interpretació humana ha pesat més que el coneixement científic i les dades objectives. En aquest sentit mai han mancat "historiadors" disposats a fer de claca de qualsevol règim que li demanés una "història oficial" a la seva mesura. Els governants normalment han tractat la història com una eina per legitimar la seva posició enlloc de com un dret de la ciutadania de conèixer objectivament el seu passat col·lectiu. La subjectivitat en l'explicació dels fets històrics és la base d'una manipulació molts cops irreversible.

Un exemple clar el trobem en l'estudi dels anys de la IIª República, Guerra Civil i franquisme. Els fets de la seva immediatesa, que moltes persones que participaren continuin vius, que qualsevol tingui testimonis dels seus avantpassats, que fos un període tan traumàtic amb patiments encara presents, amb bàndols concrets amb que podem identificar-nos ideològicament, que s'hagi escrit tant i des de tants punts diversos, generen aquesta espiral de confusió. A sobre, els historiadors joves que hem entrevistat a persones que van ser-hi, hem sentit moltes vegades aquella cantarella del "jo ho vaig viure i tu no". Com si, per exemple, el fet de viure al Prat ens convertís en experts coneixedors de la nostra ciutat, o com si estar sota el govern Montilla ens imbuís d'una capacitat analítica de la realitat política catalana de principis del s.XXI. Els testimonis orals són molt valuosos però s'han d'entendre en la seva justa mesura, sense una contrastació amb fets queden en el que són, l'opinió d'una persona. Vàlida en tant que opinió, amb major o menor importància segons la implicació del subjecte en els fets, però no una única veritat absoluta com tantes vegades se'ns presenta. Entendre la història a través dels ulls d'una persona és tan absurd com entendre el present amb un únic testimoni. En el passat, com en l'actualitat, podem trobar testimonis per dir una cosa i la contrària, i això també ha estat una arma de manipulació bàsica, buscar a uns i amagar els altres. Recopilar el màxim nombre de testimonis i contrastar-los exhaustivament amb els fets demostrables i objectius ens posaran en la pista correcta.

Aquest mes fa setanta anys d'aquell trist 25 de gener de 1939 en que les tropes franquistes van ocupar la població, instaurant un règim dictatorial que duraria dècades i que encara llueix masses herències. Que des de les institucions locals no s'hagi fet res per recordar-ho, i hagi estat una iniciativa ciutadana la que hagi organitzat un acte d'homenatge a les víctimes a la Plaça de la Vila, és bastant eloqüent. Independement del que pensem d'aquell règim, un fet inqüestionable és el desconeixement, després de setanta anys, de l'abast total de la repressió franquista a la nostra població, tot i els lloables esforços d'algunes historiadores que van iniciar les investigacions. Aquest desconeixement explica també moltes coses. No parlem de víctimes en termes subjectius perquè la gran majoria de la població així s'ho sentís, sinó en termes objectius: nombre de mobilitzats, d'executats i morts, d'empresonats a diferents centres (presons, camps de concentració, batallons de treballadors, batallons disciplinaris), desapareguts i morts al front, exiliats, depurats, i un llarg etcetera que no és eteri sinó quantificable. En canvi, coneixem el nom dels 21 pratencs que van morir a la reraguarda per l'acció dels denominats "incontrolats", i ho sabem perque el règim franquista els va fer diversos homenatges. Cal explicar-ho quan algú ens digui allò de què cal recordar a tothom, per suposat, però uns ja han estat recordats i els altres mai han tingut aquest privilegi. I el que és absolutament hipòcrita quan s'intenta treure llum sobre les víctimes amagades d'aquell règim és el tòpic de no remoure les ferides o que això són històries passades. Quan les víctimes d'un bàndol ni tansols han estat mai conegudes ni reconegudes el que remou la ferida és aquesta injustícia, i si, són coses del passat, d'això tracta la història, i ens hauríem de preguntar per què no tenim ni idea de certes coses passades en el present i a què es deu. El dret a conèixer és elemental, el dret a enrecordar-nos si ens dona la gana dels que van deixar la seva vida contra el feixisme també, com si algú vol enrecordar-se dels altres.

Els investigadors que hem tractat aquest període hem trobat nombrosos impediments per realitzar la nostra feina. Durant anys hem recopilat aquestes dades, disperses per nombrosos arxius, no mancats de dificultats i entrebancs burocràtics que expliquen una amnèsia imposada durant la tan lloada transició. Poc a poc les xifres van agafant forma i estem arribant a concretar la magnitut d'aquell patiment, i val a dir que no és gràcies a cap govern d'aquests que se'n declaren hereus dels vençuts, ni a una suposada llei de memòria històrica que ja neix mancada, ni al memorial democràtic, que així denominat indica un objectiu més legitimador de l'actual democràcia que de la recerca objectiva. És possible que alguns pratencs vulguin saber quantes víctimes del franquisme va haver-hi a la seva població, és possible fins i tot que alguns s'indignin si saben que viuen a un carrer amb el nom d'alguns dels que van fer possible aquelles víctimes o a una casa que llueix encara els emblemes dels que ho van defensar. Hi ha ferides que no es tancaran mai mentre aquest silenci i desconeixement continuin. Tenim el deure moral de trencar-lo.

JOAN MONTBLANC · Historiador

POTA SUD
POTA SUD
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ POTA SUD S.L.
CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire condicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

Una moció sobre Gaza enfronta el PP amb la resta del consistori

L'equip de govern, ERC i CiU pacten un text criticant els bombardeigs per part de l'Estat d'Israel

NEUS MACIAS / Tots els partits polítics de l'ajuntament, amb l'excepció del PP, que va presentar un text propi, van donar suport a una moció de condemna als atacs de l'Estat d'Israel a la franja de Gaza, que va començar a ser bombardejada el passat 27 de desembre.

Miguel Ángel Ochoa va titllar el text consensuat de "esbiaixat i partidista"

El document consensuat per l'equip de govern amb ERC i CiU reclama l'aturada immediata dels atacs israelians i l'adopció d'un alto el foc, com reclama Nacions Unides. La moció rebutja l'actuació de Hamàs per trencar la treva amb el llançament de míssils sobre la població israeliana i titlla de "desproporcionada" la resposta militar de l'Estat d'Israel, a més de reclamar que s'aturi el comerç d'armes entre Espanya i Israel. La moció va ser esmenada durant el debat, ja que tant ERC com CiU van criticar el quart punt del text, on es demanava a les administracions públiques que "no impulsin o fomentin acords polítics i comercials amb l'Estat d'Israel". Aquesta part va ser retirada de la moció. El regidor de CiU Jordi Gili va lamentar "la precipitació" amb què l'equip de govern havia redactat i presentat el document, i va culpar a aquesta rapidesa el fet de no haver pogut esmenar abans el text. Joan Camps, portaveu d'ERC, per la seva banda, va desvetllar que el seu grup també havia introduït prèviament una moció pròpia sobre el tema, però que l'havien retirada per poder pactar un únic text.

El PP presenta una moció alternativa

El PP, en canvi, es va negar a retirar-la i el regidor popular Miguel Ángel Ochoa va titllar el document pactat per la resta de partits de "esbiaixat i partidista". "Obliden que Hamàs va llançar al mes de desembre més de 300 míssils contra l'Estat d'Israel?", va inquirir als presents. "Quan dos estats s'ataquen no se li pot donar tota la culpa només a un dels pobles", va argumentar Ochoa. El popular va instar Hamàs a reconèixer l'Estat d'Israel, i a "respectar el dret internacional per tal d'evitar el patiment del poble de Palestina". La moció alternativa que presentava el PP "sí s'ajusta a la realitat del conflicte i a la visió que d'ell es té des del govern d'Espanya".

Per la seva part, el portaveu socialista José García va assegurar el seu acord amb algunes de les manifestacions del regidor popular, "però el que volem posar avui sobre la taula és la barbaritat d'una ofensiva militar sobre gent que no té forma de defensar-se". García va manifestar que el document "vol condemnar la reacció desproporcionada de l'Estat d'Israel".

El portaveu d'ICV-EUiA, Rafael Duarte, va reconèixer "la complexitat del conflicte històric entre Israel i Palestina, que escapa a la comprensió del ple". Només el PP va votar en contra de la primera moció presentada, mentre que el seu propi document va rebre només el seu vot favorable, l'abstenció de CiU i la negativa d'ICV-EUiA, PSC i ERC. •

Els trens de Sant Vicenç de Calders, al Congrés

N. M. / Els diputats d'ERC al Congrés presentaran, a instàncies del seu grup municipal a El Prat, una moció per demanar que tots els trens de Rodalies de la línia C2 que van a Sant Vicenç de Calders s'aturin també a la nostra ciutat. Aquesta reclamació ja va ser aprovada al ple municipal el passat mes de setembre per tots els partits, amb l'excepció del PP, i ara "amb la finalitat de complementar i reforçar" aquest document, la demanda es porta a Madrid. ERC argumenta que el soterrament de les vies d'una part del tram urbà i la construcció de la nova estació ferroviària subterrània "ja està preparada com a estació més propera a l'aeroport per a complir la seva funció d'enllaç". El text critica que, dels 70 trens que circulen en els dos sentits amb origen i destí Sant Vicenç de Calders, "només hi tenen parada els 7 primers del matí i un a darrera hora de la nit, i sempre en sentit Barcelona". El partit republicà assegura que "és del tot incomprensible" que els combois no s'hi aturin i insta al Govern d'Espanya a realitzar les accions necessàries davant d'ADIF per a resoldre "en un termini no superior a tres mesos" els problemes tècnics que semblen impossibilitat l'aturada. •

L'ajuntament vol que la sardana sigui "dansa nacional" de Catalunya

NEUS MACIAS / La sardana és "una expressió popular d'identitat catalana i té un arrelament" al país que fan que hagi de ser declarada "dansa nacional de Catalunya". Així ho creu l'ajuntament d'El Prat, que va aprovar el passat 14 de gener una moció presentada a instàncies de CiU, on s'explicava que la sardana representa "un seguit de valors democràtics i a favor dels drets humans (...) com ara la tolerància, la integració, la igualtat, la germanor i la solidaritat". Jordi Gili, regidor convergent, va explicar que aquesta iniciativa va sorgir de la Federació Sardanista de Catalunya, i havia arribat a CiU a través d'Amics de la Sardana. El portaveu d'ERC, Joan Camps, va congratular-se per la voluntat de "potenciar les nostres manifestacions folklòriques", però va mostrar-se escèptic a l'hora de valorar la proposta de CiU. "Quin objectiu té realment aquesta moció? Es volen excloure altres danses que es ballen a Catalunya, com la jota de les Terres de l'Ebre?". Camps va assegurar que donar-li la categoria de "dansa nacional" faria que el ball hagués de tenir un protocol que ja el tenen altres símbols de Catalunya, com la bandera o l'himne. "S'hauria de precisar en quin moment s'ha de ballar, o de quina manera".

"Estem fent el ridícul", diu el popular Miguel Ángel Ochoa

El regidor popular Miguel Ángel Ochoa va reconèixer que la moció de CiU l' havia deixat "fora de joc", i va criticar que CiU vulgui ser "més nacionalista que ningú". Així, Ochoa va ironitzar sobre el fet de convertir "la barretina en barret nacional de Catalunya, o fer de l'espardenya sabata nacional de Catalunya". "Estem fent el ridícul discutint sobre aquests assumptes, amb la situació actual que vivim".

Jordi Gili va mostrar-se "sorprès" pel fet que un tema "tan senzill" suscités tanta polèmica. En termes semblants es va manifestar el portaveu d'ICV-EUiA, Rafael Duarte, que va assegurar estar "desconcertat" pel debat encetat. "Aprovar aquesta moció no implica res més que oferir el nostre suport moral i formal. No té cap transcendència legal", va dir Duarte, que va recordar que la sardana "passa per un mal moment i necessita un impuls, a més, és la dansa més significativa i identitària de totes". •

ERC rebutja l'ARE de l'Eixample Sud

NEUS MACIAS / El grup municipal d'ERC a El Prat ha presentat diverses al·legacions contra l'Àrea Residencial Estratègica de l'Eixample Sud, el projecte que preveu l'ampliació del casc urbà de la ciutat per sota de l'Avd. Onze de Setembre. Els republicans, encapçalats per Joan Camps, portaveu a l'ajuntament, consideren que El Prat no ha de cedir terrenys a la Generalitat per tal de construir habitatge social, ja que és un dels pocs municipis de Catalunya que compleix l'OSU (Objectiu de Solidaritat Urbana), que marca un 15% del total en pisos de promoció oficial.

ERC també critica que els escenaris de creixement demogràfic i de llars de la memòria de l'ARE estan "sobredimensionats" , i que l'anàlisi de la demanda local d'habitatges de protecció oficial està "poc fonamentada", a més de considerar que els plans urbanístics en projecte "ja garanteixen una oferta d'habitatges suficient". L'actual situació de crisi i la frenada en el sector immobiliari i financer "impossibilita", segons els republicans, el desenvolupament de l'Àrea Residencial Estratègica. La formació política que lidera Joan Camps al consistori considera que, en l'actual conjuntura "no té sentit" acollir-se al model ARE, i insta a desenvolupar el model urbanístic "en funció de la seva rendibilitat econòmica d'acord amb l'evolució de l'economia i de la dinàmica local". Igualment, aquest partit rebutja l'ARE per la reserva de sòl per a la construcció d'una central tèrmica, tal i com ja va explicar Joan Camps al ple municipal de desembre. L'ecosocialista Sergi Alegre ja va argumentar llavors que el projecte s'ha retirat. Les al·legacions presentades conclouen que la zona s'ha de desenvolupar en "harmonia amb un creixement sostenible i sostingut d'acord amb les seves necessitats locals". •

AENA estudiarà la denominació d'Aeroport de Barcelona-El Prat

AENA ha acceptat trametre al Ministeri de Foment la petició de l'Ajuntament d'El Prat d'incloure el nom de la ciutat en la denominació de l'aeroport. En l'escrit adreçat per AENA es posa de manifest que no hi ha cap inconvenient per la seva part en que la denominació sigui "Aeroport de Barcelona-El Prat". L'alcalde, Lluís Tejedor, es va felicitar per aquesta decisió, "una reivindicació llargament desitjada per la ciutat, podem estar satisfets". Tejedor va recordar que aquesta denominació, "important des del punt de vista comunicatiu", és un element comú a diversos aeroports europeus, que incorporen el nom de la ciutat que els alberga.

Antonio Gallego vol més reunions de la Comissió contra el soroll

Antonio Gallego, diputat del PP al Congrés, i mitjançant el seu grup parlamentari, ha demanat millorar l'efectivitat de la comissió creada per a solucionar els problemes de soroll de l'aeroport d'El Prat. El regidor pratenc ha recordat que aquesta comissió, en què es troben representades les administracions central (AENA), l'autonòmica i la municipal, es va constituir el mes d'abril i va celebrar la primera reunió a finals del mes de juliol del mateix any. "En un principi les reunions van ser freqüents, però amb el temps s'han anat reduint i s'han celebrat de manera trimestral, quatrimestral i, actualment, anual, i ha passat a convertir-se en un instrument de treball no operatiu". Gallego també ha demanat que es facin públics "diàriament" els gràfics de control ambiental de soroll.

Contracrònica

La sardana palestina

Crisi? Quina crisi? Qualsevol ho diria. - Que tenim a mig poble amb un incert futur laboral?. –No remenem aquests temes, al cap i a la fi no són competència nostra –responen els nostres regidors. Què fer doncs una tarda de ple municipal? N'hi ha gent estranya pel món, però els polítics sovint se'n durien el primer premi en extravagàncies. No van i es posen a ballar una sardana palestina un dimecres al vespre?

Sí, sí, com ho senten. La sardana palestina consisteix en marejar la perdiu durant tot un ple municipal sense arribar a discutir cap tema local amb un mínim de profunditat. I això es dóna en una ciutat de més de 60.000 habitants on se suposa que passen coses. El modus operandi d'aquesta dansa consisteix en que els partits del consistori acabin discutint efusivament sobre temes de política supramunicipal. I diem supramunicipal perquè tant se val si tenen a veure amb les relacions internacionals a l'orient pròxim o amb les danses tradicionals, la qüestió és buscar temes de fora del Prat. Que es vegi que som gent interessant, informada i encuriosida. Apuntem alt, molt alt.

Capítol primer, la sardana. El grup de CIU presenta una moció perquè es declari la sardana com a "dansa nacional" catalana al Parlament. Típica moció presentada pels nacionalistes, fins aquí tot correcte. Però des que Joan Camps (ERC) participa als plens els dos partits catalanistes entren sovint en estires i arronses, sovint ridículs a oïdes dels que hi són presents, per veure qui s'ha d'endur la Creu Sant Jordi d'oratòria municipal. En aquest cas, Camps va ser el primer i únic instigador de l'assumpte després de martiritzar l'audiència amb una extensa dissertació cartesiana sobre si portar aquest tema al Parlament era sinònim de refer el nou Estatut. Ja el que ens faltava! Alguns van quedar bocabadats com Antonio Gallego (PP), d'altres com Duarte (ICV) es trencaven de riure. Per bocabadat Jordi Gili (CIU), que no s'esperava que una simple moció sobre la sardana acabés rebent clatellades de tots cantons. Perquè també Miguel Ángel Ochoa (PP) va voler afegir més llenya al·ludint a la poca rellevància de la qüestió. "También podríamos declarar la espardenya como zapato nacional", va ser la seva frase més brillant.

Capítol segon, Palestina. Davant del drama humanitari i la violació dels drets humans que van suposar els bombardejos israelians a Gaza, era gairebé obligatori que el tema es tractés en una moció, que va ser d'urgència. Tots els grups menys el PP van realitzar una de conjunta que condemnava l'actuació d'Israel. Els populars van fer una pròpia que també criticava durament l'actitud de Hamás i els seus terroristes i parlava del dret a d'Israel de defensar-se d'aquests, tot i que sempre amb respecte pels drets humans. Segurament analitzant totes dues mocions i posades en context buscant diferents punts de vista, serien perfectament vàlides. El que sí es cert és que el PP té tant interioritzat el terme "terrorisme" en el seu discurs de manual de partit, que qui vulgui buscar analogies entre la moció presentada al Prat i el conflicte basc segur que les trobaria. I és que les analogies polítiques que fan servir sovint els partits locals utilitzant i reforçant el discurs dels seus superiors, maten l'essència dels plens municipals en moltes ocasions.

Sardana i Palestina. Això va ser l'únic objecte de debat de l'últim ple municipal del Prat de Llobregat. Des de l'ajuntament no podran aturar la crisi però, al cap i a la fi, tampoc podran fer que el Parlament declari la sardana com a dansa municipal, ni que Israel deixi de bombardejar la franja de Gaza. Però què bé que hem quedat!.

SERGI OLIVERA

El conflicte de Palestina arriba a la plaça de la Vila

NEUS MACIAS / La plaça de la Vila va acollir la primera manifestació del 2009, el passat 3 de gener: una concentració organitzada per l'entitat ACSUR-Las Segovias contra l'ocupació de Gaza i "la massacre del poble palestí". Els assistents a la protesta, mig centenar aproximadament, van estampar les seves mans pintades en vermell sobre una pancarta de color blanc, i la periodista d'El Prat Ràdio, Laura Quinto, va ser l'encarregada de llegir un manifest en què es demanava que el govern de l'Estat Espanyol aturi el comerç d'armes amb l'Estat d'Israel, que la ciutadania de Catalunya deixi de comprar productes israelians, i que la Generalitat suspengui els acords comercials amb Israel que el departament de Vicepresidència i el d'Innovació, Universitats i Empreses estan promovent. Les associacions que van promoure aquest document declaraven la seva negativa a ser "còmplices de la massacre contra el poble palestí". A continuació, es van guardar cinc minuts de silenci.

Pilar Eslava, coordinadora d'ACSUR-Las Segovias a El Prat, va declarar que havien estat moltes persones les que s'havien apropat a la botiga solidària El Racó del Món, que gestiona l'entitat, per demanar algun acte de caràcter reivindicatiu i de protesta contra la situació a Gaza. D'aquesta manera va sorgir la idea de la concentració, que es repetirà tots els dissabtes a les 12 del migdia mentre continuï el conflicte armat. Eslava va assegurar que els governs europeus han d'implicar-se en la resolució de les hostilitats. L'acte va cloure amb alguns crits d'"Estat Sionista, Estat Terrorista". •

Albert Marín, a la Secretaria d'Immigració de CiU

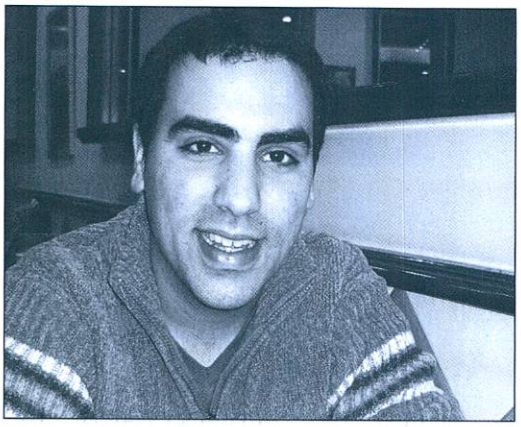

N. MACIAS / Albert Marín, militant d'Unió Democràtica de Catalunya i número quatre a les llistes municipals de CiU l'any 2007, forma part des del mes de desembre de la Secretaria d'Immigració de CiU, que presideix Àngel Colom. El pratenc s'ha unit a les reunions que Colom manté amb nombrosos representants de diversos col·lectius d'immigrants. "Formo part d'una mesa on participen unes 30 persones, totes elles amb procedències molt diferents: han vingut de Colòmbia, de Paquistà, d'Uruguai... És apassionant conèixer la història que hi ha darrera de cadascú d'ells, i les ganes de treballar que tenen", diu Marín. El jove assisteix també a la comissió de Nova Ciutadania que ha posat en marxa l'ajuntament d'El Prat. "S'hauria de reunir més sovint, i hauríem de fomentar la relació amb l'aeroport, que és per on accedeixen al nostre país la majoria dels immigrants". •

Ciutadans pel Canvi inaugura nova seu

DELTA / El passat 19 de desembre l'Assemblea del Prat de Ciutadans pel Canvi va inaugurar local social, situat al carrer Frederic Soler. A l'acte, al que van asistir més d'un centenar de persones, hi havia politics de partits en representació municipal i ciutadans vinculats a la política, cultura i a l'asociasionisme. En la imatge -d'esquerra a dreta- Carme Valls, exdiputada y Presidenta de la Plataforma Ciutadans pel Canvi; Maria de Mar, Coordinadora de la Plataforma pratenca i Pau Baró, Portanveu de la Asamblea local.•

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.
■ INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
■ MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
■ SERVICIO TÉCNICO
■ VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
■ FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS
EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

L'AVV Nucli Antic considera il·legal la construcció d'un edifici al carrer Lo Gaiter

Els informes de l'entitat diuen que incompleix la normativa

NEUS MACIAS / L'Associació de Veïns del Nucli Antic ha presentat davant el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat un informe en què denuncia el que consideren "greus irregularitats" en un edifici en construcció al carrer Lo Gaiter de Llobregat, cantonada amb el carrer Enric Morera. Les obres, segons l'entitat, "són il·legals i contràries al planejament", i així ho han manifestat en diversos documents que han adreçat a l'Ajuntament d'El Prat. Aquest, per la seva banda, en Junta de Govern celebrada el 22 de desembre de 2008, no va admetre la sol·licitud de revisió de la llicència d'obres de l'edifici ni va accedir a paralitzar la construcció, en considerar que la demanda de l'AVV no tenia fonaments.

En l'informe presentat per l'entitat que presideix Rosario Amador es fa constar que l'immoble incompleix la normativa urbanística en diferents aspectes. D'una banda, denuncien que el número de plantes és excessiu en relació a l'amplada del carrer on es situa. En la primera llicència concedida a la promotora, i així constava a la placa que s'exhibia a la façana, s'autoritzava la construcció de planta baixa més dos pisos d'alçada, i posteriorment se li va atorgar llicència per dues plantes més, i quatre habitatges afegits. Rosario Amador critica aquest canvi de postura de l'ajuntament. "Ens van venir alguns veïns molestos per aquesta decisió: alguns d'ells havien demanat a Urbanisme que els hi deixessin construir més plantes, i els tècnics municipals s'hi van negar. Conec casos concrets al carrer del Sac i al carrer Jaume Casanovas". En aquest punt, l'informe de la Junta de Govern argumenta que l'amplada real del vial és de 10 metres, tot i que accepta que Lo Gaiter del Llobregat és un carrer inclòs dins d'un pla de millora urbana. I afegeix que és la finca de davant i no la del titular de la llicència qui no s'ajusta als paràmetres urbanístics.

Critiquen el nombre de pisos i d'aparcaments

L'Associació de Veïns continua criticant, d'altra banda, la densitat dels habitatges de l'immoble que, tenint en compte el barri en què es situa, el Pla General Metropolità fixa en 358 pisos per hectàrea. El càlcul que fa l'assessor urbanístic de l'AVV és que a l'edifici del carrer Lo Gaiter li corresponen 6,25 habitatges. "El projecte planeja 8 pisos, incompleix el nombre màxim permès i no s'ajusta al planejament". Els càlculs de l'Ajuntament determinen que el nombre d'habitatges autoritzables segons l'article 180 de l'OME són 9.

Rosario Amador continua criticant també el nombre de places d'aparcament atorgades: els seus assessors asseguren que han de ser quatre –tenint en compte que es tracta de vuit habitatges – mentre que des del consistori es considera dins de normativa les dues places que es construiran, "tenint en compte que en un termini de dos anys es crearan al mateix carrer, a una distància inferior al 70 metres, 104 places d'aparcament". L'AVV tampoc no considera reglamentàries les mides del pati mixt posterior, ni l'amplada dels voladissos de les terrasses que, segons diuen, no poden excedir de la desena part de l'extensió del vial.

Joan Camps, portaveu d'ERC, va interpel·lar durant la sessió plenària de desembre per aquest tema, i Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme, va assegurar que no s'estava incomplint cap normativa i que l'edificació estava dins de la legalitat, "com s'han encarregat de deixar clar els nostres assessors jurídics". •

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS
ASSEGURANCES DE
AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL
Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@segurosbaltasar.com · www.baltasarseguros.com
HORARIS: Matins. 9h. a 14 h. · Tardes. 16 h. a 20 h.
Excepte divendres a 9h. a 14 h. i de 16 h. a 19 h.

El sistema bicing posarà en circulació 200 bicicletes a El Prat

Es dibuixarà un circuit de mobilitat entre equipaments i centres neuràlgics

NEUS MACIAS / El bicing arribarà al Prat en aquest any 2009, amb 25 parades distribuïdes estratègicament cada 300 metres per donar cobertura als centres neuràlgics de la ciutat i als seus equipaments. La mesura, que s'estendrà a un total de 17 municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, va ser aprovada en la sessió plenària de desembre, i l'ajuntament d'El Prat ha elaborat una proposta que ha de rebre el vist-i-plau de l'Entitat Metropolitana de Transport. Està previst que el conveni entre l'EMT i el consistori es signi al mes de febrer, i haurà de sortir a concurs públic quina serà l'empresa que gestionarà el servei a tots els municipis que hi participin. La concessió serà de 12 anys.

Cadascuna d'aquestes 25 parades tindrà 16 enclavaments, segons el primer projecte, i circularan per la ciutat unes 200 bicicletes, segons ha explicat el regidor de Mobilitat i Via Pública, Antoni Rodés. Aquest seria el primer nivell d'implantació del sistema bicing, el mínim, que es posaria en marxa probablement entre el tercer i quart trimestre de 2009. Si la iniciativa funciona, es continuarà amb la implantació bàsica i després l'òptima, que estendria el nombre de parades a més zones de la ciutat. Rodés ha explicat que les 25 parades cobriran alguns eixos bàsics de la ciutat, com per exemple, l'estació de Renfe, i alguns equipaments com els centres esportius o La Capsa. En el primer esborrany es dibuixen circuits de mobilitat, com el del carrer Jaume Casanovas o l'Avinguda del Canal.

Rodés ha assegurat que s'oferiran abonaments de curta i llarga durada. L'objectiu de l'EMT és aconseguir 100.000 abonats a tota l'àrea metropolitana, que tindrà un total de 440 parades i 3.500 bicicletes en circulació.

Assegurar la convivència entre cotxes i bicis

Un cop aprovat l'esborrany del sistema bicing, l'ajuntament d'El Prat estudiarà quins canvis podrien realitzar-se en la vialitat de la ciutat per possibilitat la convivència entre ciclistes, vianants i vehicles. Aquest estudi correspon al departament de Medi Ambient, que gestiona la regidora Alba Bou, que també establirà els possibles carrils-bici. El consistori ha encarregat aquest estudi a l'empresa Atizza, que "prepararà la ciutat per tal que els carrers siguin segurs per als que circulen en cotxe, en bicicleta o caminen", explica Bou.

Petit carril bici a Ca l'Alaio, al costat de l'aparcament de l'estació de Rodalies Renfe

Atizza, una consultora de Guadalajara, haurà de determinar quines vies de la ciutat poden adaptar-se al sistema bicing, on caldria una senyalització especial, o quan seria necessària la prioritat invertida (que els ciclistes siguin prioritaris en una via per on també circulen cotxes). "Hem de tractar de suavitzar la convivència entre vianants, conductors i ciclistes", assegura la regidora ecosocialista. Amb aquest objectiu també es realitzaran cursos d'educació viària des de la futura Oficina del Canvi Climàtic.

El projecte de l'Anella Verda, un circuit ciclista que connectaria diversos espais de la ciutat, especialment les zones periurbanes, també és previst que s'acabi de perfilar en els propers mesos. Aquest perímetre uniria, entre d'altres, el Camí del Sorral amb la carretera de la platja, i també altres camins rurals de Sant Boi o Viladecans. "Mantenim contactes setmanals amb aquests ajuntaments i amb la Mancomunitat–explica Bou-. S'han de solucionar alguns problemes de com superar diverses barreres naturals, com el Remolar, o l'scalextrix de l'Alcampo". Un altre tema que s'ha de tractar amb tacte és la circulació dels ciclistes pel territori agrícola. "Tenim clar que les bicicletes no han d'afectar la feina agrícola, aquesta és prioritària". Alba Bou també ressalta que en l'estudi encarregat a Atizza es tindrà en compte la connexió dels diversos polígons industrials que envolten la ciutat. "S'ha de possibilitar que els ciutadans vagin al seu lloc de treball en bici". •

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Ribas Llopis, S.L.

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69
08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

El Prat se solidariza con Gibara

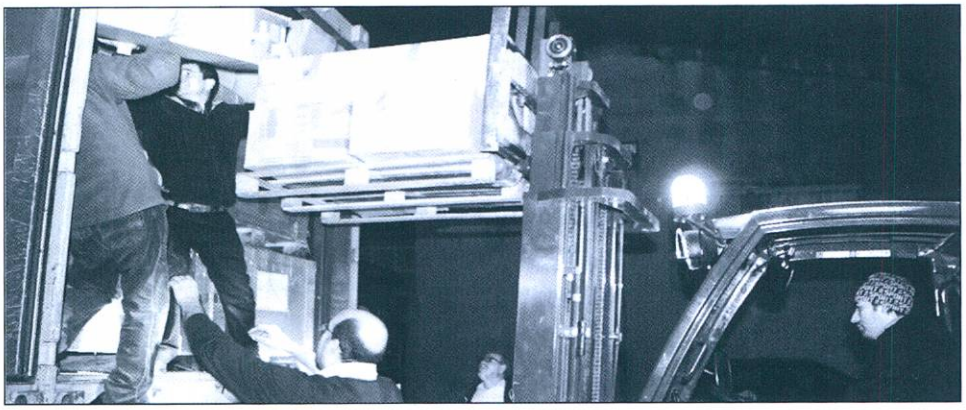

Un momento de los trabajos de carga de los contenedores para Gibara (Foto cedida por el Ayuntamiento d'El Prat)

N. MACÍAS / El pasado 22 de diciembre se cargaron los contenedores con comida y material diverso que se ha enviado a la ciudad hermana de Gibara, en Cuba, que quedó arrasada tras el paso del ciclón Ike. El concejal de Participación, Ciudadanía y Cooperación, David Vicioso, explicó en la última sesión plenaria del año que se habían recogido 9.000 euros, además de 3.700 kilos de comida; 4.300 kilos de ropa; 775 kilos de material higiénico; 90 colchones y 75 somieres, además de que empresas de la ciudad, como Akzo Nobel o Titán, hicieses sus donaciones. Esta última cedió 20.000 kilos de pintura para ayudar a la reconstrucción de Gibara. En aquel pleno, Vicioso invitó a todos los concejales a unirse al equipo que cargó los contenedores. Así lo hicieron ediles como Alba Bou, Quim Bartolomé, el mismo Vicioso o Miguel Ángel Ochoa, concejal del PP, que desde el primer momento se comprometió a acudir a la cita. •

El recàrrec de TMB tindrà bonificacions

L'Entitat Metropolitana del Transport (EMT) i la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya (Confavc) han arribat a un acord perquè el recàrrec metropolità del transport tingui bonificacions per a certs col·lectius.

Així, les famílies nombroses amb rendes inferiors a 30.000 euros anuals tindran un 50% de bonificació, mentre que els immobles residencials amb un valor cadastral inferior o igual a 40.000 euros en restaran exempts quan siguin de primera residència de la persona propietària.

Gairebé 300.000 famílies que paguen el recàrrec es veuran beneficiades per aquestes bonificacions.

La Confavc accepta el manteniment del recàrrec fins que no s'aprovi una llei de finançament del transport públic.

Per a més informació, a través del següent document (format Pdf) podeu llegir la nota informativa emesa per l'EMT al respecte. •

Para ver se ha de mirar

Otra lotería

Además de la lotería de Navidad y de la del Niño, en estas fechas de cambio de año se da otra lotería que -como en todas y como es obvio- puede tocar si participas. Me refiero a la lotería del desempleo. ¡En el año 2008 les ha tocado a casi un millón más de personas! ¿Pero cómo puede ser eso? ¿No se dijo que esta legislatura sería la del pleno empleo? Pues mal ha empezado, ya que hemos superado los tres millones de parados, y parece que peor va a seguir.

Lo que ocurre en la lotería del desempleo es que quienes son tocados por ella no tienen nada bueno que celebrar, todo lo contrario. El cava no corre, no se oyen risas y cantos... sólo preocupación y caras largas ¿Cómo seguir viviendo sin trabajo?. ¿Se puede solucionar pronto este problema?

Yo no sé si los miembros del Gobierno son creyentes, ateos, agnósticos o lo que sea... lo que sí sé, es que de repente sus figuras principales han experimentado un arrebato místico que les está llevando a creer en los milagros, aunque, dicho sea de paso, con una fe un tanto, podríamos decir, tomasiana, ya saben...

El pasado día ocho de enero, dentro ya de este nuevo año 2009, el ministro de Trabajo Celestino Corbacho ante los resultados tan desastrosos del desempleo, afirmó con la cara bien alta que a pesar de estas cifras y de que el crecimiento será negativo unos dos puntos y medio por debajo de 2008, no se llegará a cuatro millones de desempleados en 2009, aunque así lo auguren experimentados analistas de nuestro país. Pero es que el problema no está –digo yo- en si el paro llegará a los tres millones y medio o a los cuatro. El problema está en que hemos de descender rápidamente de estas cifras, si no queremos que nos engullan a todos. Pero para Corbacho, su declaración es todo un intento de neutralizar el pesimismo reinante...

El mismo día ocho, tras el primer Consejo de Ministros del año, la vicepresidenta De la Vega dijo corrigiendo a un periodista que había osado poner en duda la benignidad del año que acaba de nacer: "Año de nieves, año de bienes. Es verdad, ya verás... ". Por eso digo lo del arrebato místico. Yo creo que nuestros gobernantes están entrando en una fase trascendente que les llevará a la proclamación milagrosa de sus teorías.

Ah, y falta la declaración más profunda, la de mayor calado. El presidente del Gobierno, a pesar de reconocer que 2009 será un año "duro y difícil" espera –lo dijo también el pasado día 8 de este mes- que "a partir de marzo comience a recuperarse el empleo". Realmente si no hay una inspiración divina es imposible llegar a esta conclusión. Y José Luis Rodríguez Zapatero lo dijo serio, muy serio.

De todas maneras, a pesar de estas palabras del Gobierno, su fe en lo que han dicho parece que es la misma que tenía Santo Tomás cuando dijo que sólo creería si metía sus dedos en las llagas de Cristo. Porque si no ¿por qué se ha aumentado un 25% la partida para cubrir la tasa de desempleo?. Y los agentes sociales ya han advertido que pese al aumento las dotaciones son insuficientes...

Yo propongo que el día 8 de enero –ya que todas esta lúcidas manifestaciones han sido realizadas en el mismo día- sea proclamado, por nuestras autoridades, día del optimismo trascendente, o día de la inspiración mística, o día... ¡de lo que sea!, pero que no se nos olvide. ¡Madre mía, la que nos espera!...

TOMÁS ALLENDE

'Central Prat', un eixample verd a 30 anys vista

Habitatges, oficines i una gran zona verda conviuran al nord deixant soterrada l'autovia

JAVIER MARTÍNEZ / La urbanització de l'Eixample Nord del Prat ja té projecte oficial. Es tracta de Central Prat, un pla que preveu la integració de 5.000 habitatges i diversos edificis d'oficines en una zona verda que connectarà les parts sud i nord de la ciutat i enllaçarà amb el parc fluvial del Llobregat. L'autovia de Castelldefels discorrerà gairebé soterrada -amb només tres petits trams d'obertura- al seu pas per aquest nou conjunt.

El pla Central Prat va ser proclamat el passat 16 de gener guanyador del concurs d'idees convocat pel Consorci Prat Nord. Ha estat dissenyat per l'equip d'arquitectes format pel català Jaume Carné i els holandesos Claus en Kaan Architecten.

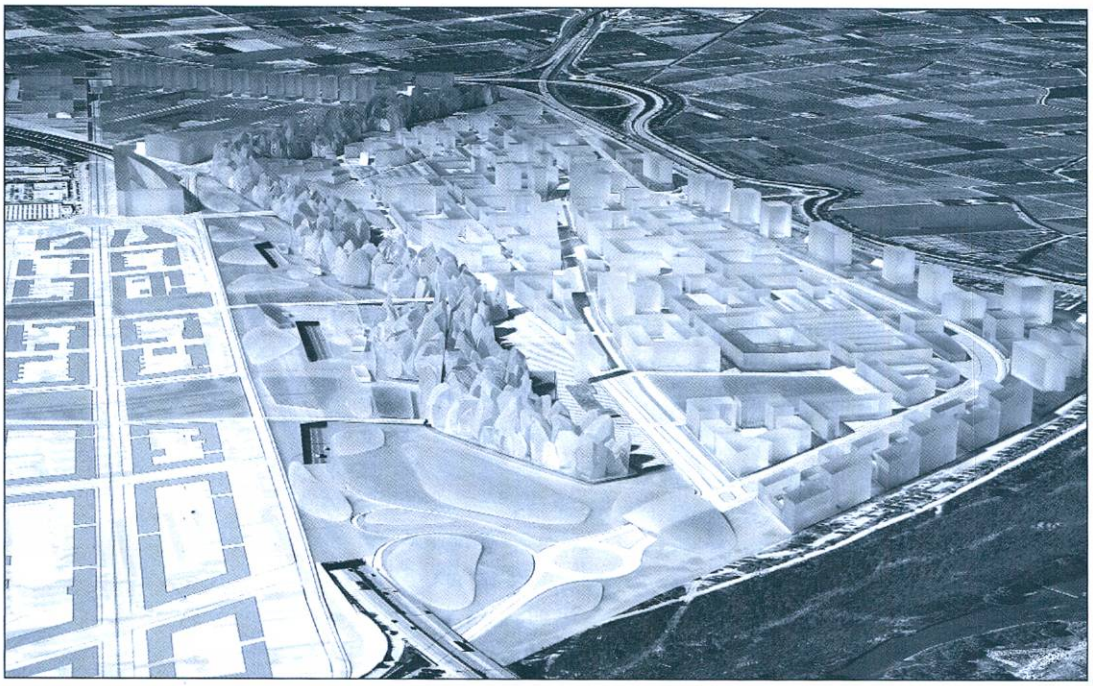

Maqueta del projecte guanyador: a l'esquerra, nucli urbà actual. Al centre, zona verda amb l'autovia soterrada. A la dreta, la nova àrea residencial i d'oficines, limitant al Nord amb la C-32.

Al projecte destaca la gran zona verda de 70 hectàrees, que cobrirà l'autovia i servirà per integrar també les 4.000 vivendes del futur sector residencial que es construirà sobre els que terrenys on s'ubicaven la Seda i la paperera Reno de Medici.

En total, l'actuació del Prat Nord ocuparà 150 hectàrees.. El barri d'eixample està integrat per habitatge (80%) i usos terciaris i comercials (20%), que se situen al nord-est, seguint l'estructura del Prat existent amb una trama ortogonal orientada paral·lela al traçat ferroviari on s'integren els dos canals existents que configuren els carrers més amples i importants. Segons Lluís Tejedor, alcalde del Prat, la part destinada a habitatge protegit estarà per sobre del mínim del 40% que estableix la Llei com a mínim

El barri d'àmbit metropolità se situa a l'oest, a la vora de l'aeroport. El consorci la catalo-ga com la zona més "més avantguardista", que ha d'acollir els centres productius, comercials i les oficines.

2.000 milions d'euros

La inversió prevista per al desenvolupament d'aquest pla urbanístic és d'uns 2.000 milions d'euros, dels quals 300 milions es dedicaran a obres d'urbanització.

A l'acte de presentació de la maqueta, Joaquim Nadal, conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat, que el projecte es desenvoluparia en 20 o 30 anys, "sense presses, per tal de cuidar cada detall a consciència". Nadal també va dir que la falta de pressa venia donada pel fet que el mercat immobiliari no pressiona actualment, en una subtil referència a la crisi de la construcció i del mercat de l'habitatge. •

Envia'ns bústies, suggerències o textos periodicdelta@yahoo.es

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: http:// temasisa.com

✔ Ordenadores
✔ Impresoras
✔ Software
✔ Redes Locales
✔ Internet
✔ Consumibles
✔ Videoconsolas
✔ Juegos

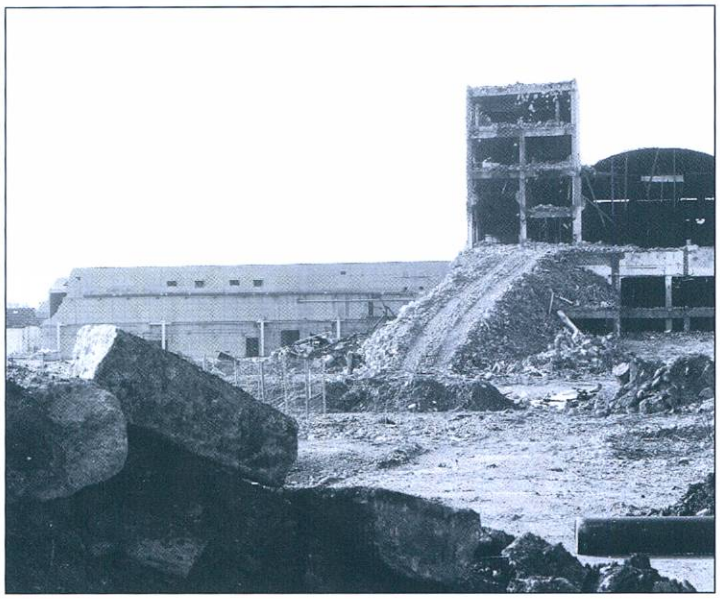

Paperera fantasma

DELTA / Mig edifici d'empeus i un gran solar escampat de runa és tot el que queda de la fàbrica paperera Sarrió-Reno de Medici. La factoria va ser tancada a finals de 2005 després d'un polèmic procés de venda dels terrenys, afectats pel projecte de l'Eixample Nord, a la immobiliària Espais. La fàbrica, que va iniciar la seva activitat com a Papelera Española l'any 1917, era de les més antigues del Prat.•

Els Mossos desmantellen una empresa que estafava amb les revisions del gas

DELTA / Els Mossos d'Esquadra han desmantellat una empresa habilitada per fer instal·lacions i manteniment de la línia del gas, situada al Prat, que es dedicava a estafar gent gran i persones amb discapacitat simulant falses revisions de gas.

Els Mossos han detingut una de les treballadores de l'empresa, de 28 anys, de nacionalitat espanyola i veïna del Prat, i estan buscant els dos propietaris (que són germans), que han fugit, i la resta de treballadors, que ja estan identificats.

Els setze treballadors, que no tenien cap mena de titulació, eren els encarregats de buscar víctimes. Els empleats, que tenen múltiples antecedents per estafa, s'aprofitaven que les víctimes desconeixien el funcionament del subministrament de gas per fer-los creure que necessitaven revisar la instal·lació i els cobraven rebuts abusius. A més, quan els estafadors trobaven diners o joies a la casa no dubtaven a robar-los.

Els Mossos van rebre les primeres denúncies d'estafes, furts i coaccions al març, i en totes elles estava implicada la mateixa empresa instal·ladora de gas. Els agents van comprovar que els treballadors de l'empresa mai no cobraven rebuts més alts de 400 euros, perquè eren conscients que si superaven aquesta quantitat podien cometre un delicte i no una falta.

De les onze estafes denunciades, nou corresponen a pisos de Cornellà de Llobregat, i dues, al Prat. •

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

· **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, ...fins a 20 especialitats.

· **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Pedra sobre pedra

La nova Ricarda ja deixa veure bona part de la seva reconstrucció

Els treballs de reconstrucció de la Ricarda, vistos per davant (foto superior) i per darrere.

JAVIER MARTÍNEZ / L'estructura del que haurà de ser la granja de la Ricarda reconstruïda ja es troba alçada en la major part del seu conjunt. Tres naus de dues plantes unides entre sí per un dos edificis de planta baixa acolliran el futur Museu del Delta, on a banda d'exposicions també hi haurà un espai dedicat a conferències i xerrades. També hi haurà la seu del Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF), i es preveu que s'hi instal·lin altres organismes i entitats relacionades amb el territori i el medi ambient. Tot el conjunt ocupa prop de 4.000 metres quadrats.

La reconstrucció de la Ricarda va començar tot just fa un any i, segons les previsions inicials, hauria d'estar enllestida al voltant de juny de 2009. Les obres d'ampliació de l'aeroport van obligar a treure-la del seu emplaçament original, però, a causa del seu valor històric, no es va enderrocar, sinò que es va deconstruir peça a peça. Fins al començament de la reconstrucció, que torna a recol·locar pedra sobre pedra, els materials han estat conservats a unes naus que Aena, gestor dels aeroports espanyols, poseeix a Viladecans.

El conjunt de la Ricarda s'ubica entre els barris de la Barceloneta i les Palmeres. Actualment s'accedeix pel camí de Cal Silet, però gràcies a la futura prolongació del carrer Coronel Sanfeliu, l'accès principal es farà per aquesta via, que creuarà l'avinguda Onze de Setembre.

La Ricarda era un edifici modernista construït l'any 1909 a la finca propietat de la família Bertrand i Serra. És obra de l'enginyer militar Francisco Bastos i el seu constructor va ser el pratenc Josep Monés i Jané. El conjunt estava dedicat a la producció de llet. •

Ferram
Fusteria i decoració
Ens trobareu a les noves oficines de l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88
Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

MARMOLES CUTILLAS S.L.
MARBRES, PEDRES I GRANITS
CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ
PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO
TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

El temporal provoca un mort al Prat i torna a arrassar la platja

Les roques, novament al descobert a la zona del restaurants, inundada després del temporal

Accès a la platja inundat i tallat al trànsit.

JAVIER MARTÍNEZ / Els dies de Nadal de 2008 seran recordats a bona part del litoral català per les destrosses de la llevantada (nom popular amb què es designen aquests forts temporals amb vent provinent de Llevant).

Al Prat, la conseqüència més greu va ser la mort d'un vigilant de seguretat de la zona logística (ZAL) del port, que circulava en el vehicle de la feina per un dels espigons la tarda del 26 de desembre. Una forta onada va arrossegar el cotxe cap el mar i només el seu company va tenir temps de sortir-ne, tot i que va sofrir ferides i contusions fortes.

Pel que fa a les destrosses materials, la batuda de les onades va deixar pràcticament nua de sorra la part nord de la platja. L'aigua va cobrir el passeig marítim a l'alçada dels restaurants. La recta final de la carretera d'accès a la platja va quedar inundada i es va haver de tallar al trànsit.•

L'Associació Local de la Lluita contra el Càncer, Placa Rotaria 2008

L'acte de lliurament del guardó va tenir lloc el passat 20 de desembre

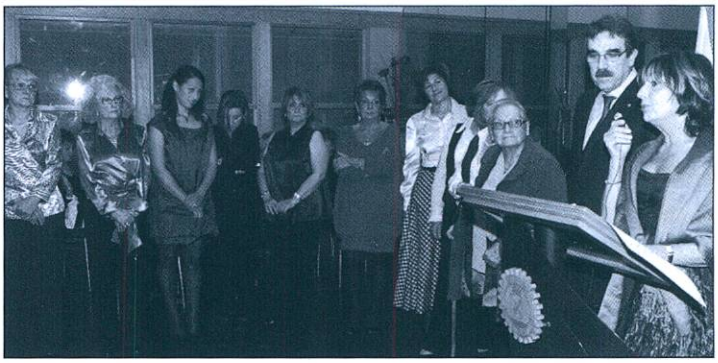

DELTA / El passat 20 de desembre, el Rotary Club del Prat va lliurar la " Placa Rotaria 2008" a l'Associació Local de la Lluita con el Càncer, que aquest any cel.lebra el seu 25é aniversari,en el curs del tradicional sopar de Nadal celebrat en un conegut restaurant de la ciutat.

El president del Club Rotary, Joan Anglès, va remarcar que el lema rotari d'aquest any, "Fem el somnis realitat", és la tasca que està fent l'associació distingida amb aquest guardó que des de fa un quart de segle treballa per fer realitat el somni d'eradicar aquesta greu malaltia d'una manera molt propera, donant suport humà, psicològic i econòmic als afectats, a institucions assistencials i a l'hospital infantil de San t Joan de Déu.

La presidenta de la Associació, Rosa Maria Blanco, acompanyada per una nodrida representació de la Assemblea Local, va donar las gràcies per la distinció, desitjant "salut i pau pel 2009".

Van tancar l'acte el regidor Quim Bartolomè, que ostentava la representació de l'alcalde, donant el seu reconeixement a l'Associació per la important tasca desenvolupada de manera tan altruista. Va encoratjar-los a continuar fent camí. En el curs d'aquesta trobada es va fer la cerimònia ritual d'acceptació d'un nou soci rotari i es va anunciar que l'any 2010 en José María Mesa prendrà possessió del càrrec de governador rotari del districte VI, que inclou Cantabria, País Valencià i Catalunya. •

Amic d'El Prat 2008

Una vegada fet el recompte dels vots emesos pels socis de la nostra entitat en el decurs de la Fira Avícola i la Mostra d'Entitats celebrada al llarg del proppassat mes de desembre ha resultat escollit **Amic d'El Prat 2008** el bon amic **Àngel Martí**, en reconeixement a la seva llarga activitat en l'ensenyament de la sardana. *(La Junta)*

BOLSOS
Delcar
Artículos de piel y viaje
Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

SEKHMET
Videncia, tarot, psicología, cursos, tienda de ropa y complementos
C/ Maurici Vilomara, 9
Tel. 93 379 24 16
www.sekhmet.cat
sekhmet.nefertum@gmail.com
Montse Anglada

Manuel Torres, la promoción del arte como objetivo de vida

Acaba de crear el Cercle Artístic i de Pensament, una entidad con el objetivo de promocionar el arte: pintura, escultura, cerámica y literatura. Es la culminación de toda una vida dedicada a sus cuadros, pero en la que también ha habido tiempo para el atletismo, la familia y el trabajo. Manuel Torres Braojos pinta desde que era un niño, y entre sus ilusiones está la de crear un premio de pintura con el nombre de su fallecida esposa, Conchi Grandes.

Manuel Torres dona a entidades benéficas como Rubricatus o la Associació de Malalts d'Alzheimer todo el beneficio de la venta de sus obras

NEUS MACÍAS / Manuel Torres nació en el año 1942, en un pueblo de Granada. Su padre había quedado huérfano a muy corta edad, y desde entonces tuvo que buscarse la vida y luchar para sacar adelante más tarde a sus tres hijos. "Nací en la posguerra, pero mi padre se dedicaba entonces a hacer de intermediario entre agricultores y distribuidores, y nunca faltó la comida en casa", recuerda. Más tarde, y en ese afán de que nunca faltase nada en su hogar, el padre de nuestro protagonista se enroló en el ejército, "aunque la verdad es que él nunca tuvo el carácter típico de un militar. Era un hombre muy extrovertido", recuerda Manuel. Así, le destinaron a Gavà, y allí se trasladaron desde Granada. En 1956, Manuel hizo un curso en el seminario, para ser religioso, y aprobó la fase de ingreso, aunque finalmente no se decantó por la vida clerical. A los 14 años empezó a trabajar en una tienda de regalos de Gavà, la población donde completó sus estudios de primaria. Poco tiempo después, trasladaron a su padre a El Prat, y toda la familia vino a vivir aquí. "Entré a trabajar en el campo de golf, como caddy". Por esa época, su padre se hizo cargo de una casa de comidas en la calle Doctor Robert, al lado del colegio de las monjas. "Toda la familia se puso manos a la obra a ayudar. Yo me pasé seis años sirviendo mesas y atendiendo tras la barra", cuenta Manuel.

Atletismo en el equipo de Moisés Llopart

Entre sus aficiones de entonces estaba el atletismo. Formó parte del equipo de Moisés Llopart, y su especialidad fueron los 110 metros vallas, "y las distancias entre 100 metros, 400 y hasta 1.500 metros", explica. Entrenaban en el antiguo campo de fútbol del Fondo d'en Peixo. "Como yo tenía que estar en el bar de mis padres a las 8 de la mañana, me levantaba a las cinco para ir antes a entrenar. Aquello era absolutamente vocacional, había que tener fuerza de voluntad". Recuerda con mucho cariño aquellos años de entrega. "Íbamos en transporte público a las competiciones, eran tiempos duros pero bonitos". Y tiene palabras entrañables para compañeros de equipo, como Moisés Llopart (hijo) o Ramon Ribas. "Cuando yo me retiré, sobre los 20 y pocos años, empezaban a entrenar Jordi Llopart y su hermano Joan, y también Josep Marín, que luego fueron grandes figuras de la marcha atlética".

La familia Torres Braojos dejó el negocio de las comidas económicas, y Manuel empezó a trabajar en La Papelera Española, en la sección de cajas, "pero no ganaba casi nada, y decidí dejarlo", cuenta. Sus padres habían comprado una casa antigua en la calle Lo Gaiter del Llobregat, y la restauraron para convertirla en pensión. "Allí vivimos todos, y yo trabajaba en el bar que montamos en la recepción". Al poco tiempo, unos vecinos le pidieron que fuese con ellos a trabajar llevando la contabilidad de su negocio, y así comenzó, para pasar luego a dedicarse a jornada completa. Por aquel entonces, su padre tiró abajo las habitaciones de la pensión, y construyó un restaurante. "Era una persona inquieta. Como de muy pequeño se había tenido que buscar la vida, siempre tuvo muchas iniciativas". Al cabo del tiempo, el hermano de Manuel y él montaron un negocio familiar, de papel y material de oficina, que ahora está situado en la calle Ponsich, después de haber pasado por la calle Gavà.

La pintura y la escultura, auténticas pasiones

Pero tras esta vida de trabajo constante se esconde una pasión que ha sido la que realmente ha movido su vida: el arte. Desde muy pequeño, Manuel ha sido aficionado a la pintura. Con 8 años él se recuerda pintando murales en su colegio de Granada, o haciendo un bajorrelieve con un trozo de yeso. Se confiesa un enamorado de la figura, del cuerpo humano, tanto el femenino como el masculino. Más tarde descubrió la escultura, que ha resultado ser su auténtica pasión. "Me gusta muchísimo el tacto del barro, es muy agradable". Ha participado en numerosas exposiciones, tanto individuales como colectivas, y ha mostrado su obra en la sala de arte de Torre Muntadas, entre otras. Se matriculó en Bellas Artes en Barcelona, y también pasó por la Academia Tàrrega, donde practicó el óleo y el lienzo.

Cuando murió su esposa, su propósito fue crear un premio de pintura que llevase su nombre, Conchi Grandes, para recordarla a través del arte. "Lo intenté con el ayuntamiento, pero no me dieron muchas facilidades". Así que ahora, con la idea de generar más fuerza, ha decidido crear el Cercle Artístic i de Pensament, una entidad que tiene como objetivo promocionar el arte, a través de talleres en la calle, y dar a conocer a escritores noveles, además de tratar de editar su trabajo. En breve presentarán esta nueva entidad, creada en colaboración con Xiruca Pena, una escritora amiga suya que ha dedicado su obra a investigar el papel de la mujer en la sociedad actual. Pena dispone de una biblioteca con 5.000 ejemplares, y seguramente será allí donde, por el momento, establecerán la sede de la entidad. "Queremos fomentar las artes, y organizar mesas redondas para dar voz a escritores y filósofos". •

Estampes de la postguerra

L'Auxili Social d'El Prat

L' "Auxilio Social" , va ser una institució benèfica per ajudar els pobres i desvalguts dels pobles i ciutats arran del desastre de la Guerra Civil i de les penúries de la postguerra. Va ser creada a la ciutat de Valladolid per Mercedes Sanz Bachiller, viuda d'Onésimo Redondo, fundador conjuntament amb Ledesma Ramos, de les "Juntas Ofensivas Nacionales Sindicalistas-J.O.N.S.," amb el nom inicial de "Auxilio de Invierno", sent el seu funcionament una transposició literal del "Winter-Hilfe", nazi. Durant la guerra es va falangissar el nom, canviant la denominació d'Invierno per Social, per acabar en "Obra Nacional de Auxilio Social". (1)

Cal lamentar, en el cas d'El Prat, que la documentació sobre aquest servei social, no va ser transferida a l' "Arxiu Municipal del Prat". Tot fa suposar que va ser destruïda, cosa que dificulta el coneixement més precís de les activitats de l'"Auxilio Social", per part dels investigadors.

La Delegació Local de l'Auxili Social es va instal·lar, poc després de l'entrada dels "nacionals" a El Prat, el 25 de gener de 1939, a la casa situada a la part de baix de la "Plaza del Caudillo" (avui plaça de la Vila), cantonada amb el carrer Casanovas, al costat mateix del café Español o "Cal Casimiro", seu que havia estat de l'ERC. En aquesta casa de planta i pis havia estat incautada als que tenien títols de propietat de la cooperativa agrícola local, tot i que aquesta havia tancat durant la guerra civil en "....en escassejar els aliments i no poder reposar les existències.." (2)

A la part de dalt de l'edifici hi havia el magatzem, i els menjadors estaven a la planta baixa. Bona part del personal de l'Auxilio Social depenia de la Secció Femenina de la Falange. En El Prat hi hagueren diversos delegats locals d'aquesta institució assistencial.

Les carències d'aliments va ser la tònica general especialment durant els primers anys de la post-guerra. No és d'estranyar doncs que l'activitat més popular de l'"Auxilio Social", va ser el servei de menjadors frequentat especialment pels infants i adol·lescents de les famílies pobres de la població. Recordo no obstant, la forma pejorativa i injusta en què eren tractats els nois i noies que assistien a l'Auxili Social per part d'alguns escolars, com si fossin la púrria de la societat pratenca, quan realment les privacions i les "farinetes de blat de moro" en què s'omplia el plat, dia sí dia també, eren en aquell temps la tònica general.

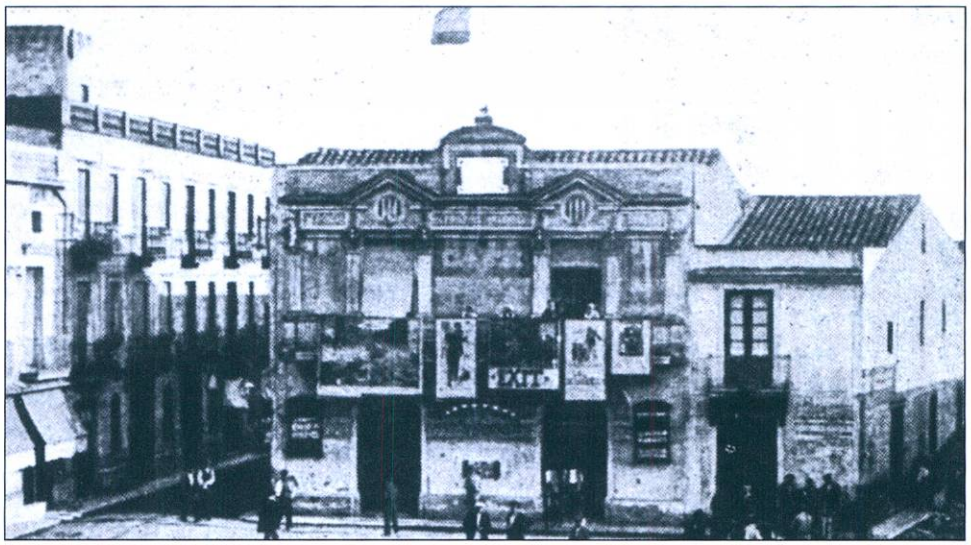

Cal consignar que davant la falta de llet en quantitat i qualitat suficient per a l'alimentació infantil de la localitat, la Comissió Gestora Municipal, en funció d'Ajuntament, va trametre el dia 5 de maig de 1939 un ofici al delegat local de l' "Auxilio Social" en el que sol·licitava "...el establecimiento en esta localidad de un centro de alimentación infantil, el cual habrá de contar en todo momento con la decidida cooperación de este Ayuntamiento y del personal Mèdico y sanitario al servicio de la Beneficiencia Municipal..." (3) .

L' "Auxilio Social" es finançava en bona part amb els diners que es recollien per mitjà d'uns emblemes facilitats pel Govern Civil (4) als Ajuntaments, en proporció del cens de població de cada municipi. Els emblemes es distribuïen a les sales d'espectales, els cafés i bars de la població, que cuidaven de la seva distribució i cobrament. Hi havia també altres aportacions econòmiques regulars de persones addictes al règim.

També aquesta obra social va tenir diverses aportacions puntuals. En aquest sentit cal significar que una part del blat que es trobava als magatzems de "La Papelera Española", en entrar "els nacionals" va ser entregat a l'"Auxilio Social", el mes de febrer de 1939. (5)

D'altra banda el pagesos pratencs eren obligats a cedir un "cupo forzoso" de les collites a l'"Auxili Social ".(6)

A part dels alimentats que s'adquirien amb els diners que es recollien en les postulacions, moltes vegades rebien esporàdicament també aliments de l'Ajuntament, que procedien de les requises efectuats per la Guàrdia Civil als "estraperlistes". Un dels primer casos l'hem trobat a l'estiu del mateix 1939. El dia 28 d'agost de 1939 la delegació local de "Auxilio Social", va rebre de l'Ajuntament set litres de llet, que havien esta "decomisada", per la Guàrdia Civil. (7)

També el mateix Ajuntament va lliurar a la mateixa delegació de l'Auxili Social, el dia 10 d'octubre de 1940, 15 litres d'oli i un cunill, aliments " procedentes de decomiso" (8). Segons fonts documentals consultades el dia abans la Guàrdia Civil havia comunicat a l'Ajuntament la detenció de l'estraperlista Fulgencia G. B. a la qual li van decomissar "... dos latas de aceite conteniendo unos diez litros, y otra de cinco y una maleta."(9), productes que com es pot veure no van trigar gaire en arribar a la citada institució benèfica.

L'"Auxili Social", va durar aprox. una dècada.

JOSEP FERRET I PUJOL

Ara fa 75 anys

Gener de 1934

El dia 14 de gener de 1934, es van celebrar les eleccions municipals que s'havien estat anul·lades el mes de desembre anterior. A El Prat van guanyar les eleccions la "Coalició d'Esquerres" que van obtenir 11 regidors, la candidatures de "La Lliga" van obtenir només 6 regidors.

L'Ajuntament va adquirir a la casa "Beristain S.A.",una pistola "Star" pel sereno municipal, Joan Masana.

REFERÈNCIES :

1.- MARTÍN, A.; "La obra Nacional de Auxilio Social"; 2.- RAFOLS NADAL,A.; "La Cooperativa de la Plaça", Delta nº 143, abril 1991; 3.- AMEP, Ref.V.1.1. Any 1932-1942.Asistencia Social; 4.- AMEP, Ref.V.1.1., op. cit.; 5- FABRÓ. I. i GOMEZ INGLADA M.; "Els Anys Després", Ajuntament d'El Prat.; 6.- FABRÓ I. I GÓMEZ INGLADA.M.: "Els Anys Després"; 7. AMEP, Ref.V.1.1. Any 1932-1942.Asistencia Social; 8.- AMEP, Ref.XVIII.1. Any 1940-49. Detencions, Recerques i Captures.; 9.- AMEP, Ref.XVIII.1. Any 1940-49., op.cit.

José Calderon Gracia, natural d'Araguon, Zaragoza, espòs de Maria Jesús Perez i de 66 anys, mori el 16 de novembre.
Ramon Moreno Bernal, natural de Cazalla de la Sierra, viudo i de 70 anys, mori el 22 de novembre.
Carlos Arturo Pereira Valenzuela, natural de Valparaiso, Chile, espòs de Fernanda Silva i de 81 anys, mori el 22 de novembre
Isabel Berenguer Pijoan, natural de Badalona, viuda de Josep Rivira i de 84 anys, mori el 26 de novembre.
Emilio Gil Piñer, natural de Barcelona, espòs d'Anna Martinez i de 80 anys, mori l'11 de desembre.
Rafael Sanmartin Castiñeiras. Natural de Santiago de Compostela, A Coruña, casat i de 59 anys, mori el 24 de desembre.
Rafael de la Cruz Perez, natural de Posadas, Córdoba, espòs de Fernanda Mena i de 86 anys, mori el 24 de desembre.
José Garcia Fernandez, natural de Loja, Granada, viudo d'Elena Ramos i de 86 anys, mori el 25 de desembre.
Maria Comes Belles, natural d'Atzeneta del Maestrat, Castelló, viuda i de 83 anys, mori el 3 de gener.
Elba Carmen Araya Araya, natural d'en la Sierra, Chile, viuda d'Eleodoro José Amparo i de 86 anys, mori el 5 de gener.
Josep Valles Vila, natural d'El Prat, esposa de Just Ripoll i de 74 anys, mori el 4 de gener,
José Durán Guarasa, natural d'El Prat solter i de 15 anys, morí sobtadament mentre practicava esport en un club de l'Hospitalet. La cerimònia d'enterrament es celebrà el 9 de gener al tanatori municipal i constituí una veritable manifestació de dol amb l'assistència de molts companys de l'escola Ntra. Sra. del Mar on estudiava, companys esportistes i representats d'entitats, comunitat educativa i partits polítics locals.

20è Aniversari de la mort de
NARCÍS VILLAESCUSA VILLAESCUSA
que va donar el seu cos a la ciència

Va morir el dia 11 de gener de 1989.
La teva esposa María Vicente
i els teus fills Glòria i Jordi no t'oblidem.

BLANCA EZPONDA I SANFELIU

3er. ***Aniversari***
(1943 – 2006)

Els que t'estimaren no t'oblidarem mai

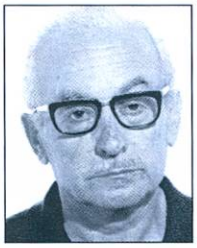

MOISES LLOPART AGUILERA
7è Aniversari
5-8-1919 / 9-2-2002

Tots els teus t'estimem i et recordem.
Et tenim present sempre.
El teu record és amb nosaltres

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori
El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital.
902 230 238
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA
Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.
Carrer Castellà, 5 baixos
telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Las granadas

Como ha sucedido con otras muchísimas cosas, hace muy poco tiempo que han descubierto las granadas. Ahora, si accedes a Internet y te interesas por el subtropical fruto, encuentras páginas enteras dedicadas a alabar sus cualidades, ya sean estas culinarias, o las que desde el punto de vista de la salud supone el comerlas, de forma que –tal y como sucede con otros productos– parece que si no tomas cada día alguna, tu lozanía peligra, pues casi todo se cura con su ingesta.

Tiempo hubo no obstante, en que algunos hortelanos, sembraban los granados en lugares de difícil acceso, y generalmente en las lindes de sus heredades, pareciendo que lo hacían, más con la pretensión de no ver al vecino, que con la de recolectar sus frutos, que en muchas ocasiones reventaban en las ramas, al haber superado el tiempo de su maduración, sin que nadie les hiciese demasiado caso.

Bueno, nadie exactamente no, los chavales teníamos a las granadas como los frutos del otoño, y en muchas ocasiones, bastante antes de que madurasen, ya habíamos comido algunas, con el consiguiente disgusto en forma de cólico, cuya causa nuestras madres sabían distinguir a la perfección, con el simple procedimiento de hacer que le mostrásemos las manos, pues las granadas –al descortezarse– dejan la piel, de un color amarillo pajizo, siendo inútiles cuantos esfuerzos hagas por librarte de él, hasta pasados unos días.

Nosotros conocíamos de sobra la ubicación de los árboles y las diversas variedades del producto, ya que aunque parezcan idénticas, estas frutas se dividen en tres clases bien distintas, y a ellas se hallaban ligadas nuestras preferencias.

El primer lugar lo ocupaban las dulces, naturalmente nuestras predilectas y de las que pocas llegaban a su granazón, pues eran comidas antes por la chiquillería. En segundo – y cuando no había a mano ninguna de las anteriores – teníamos las de layo, de sabor ligeramente ácido, aunque no lo suficiente como para permitirles poder vivir tranquilas en sus ramas, y por último –correspondiendo a los árboles más fuertes y frondosos– se hallaban las diente perro, de granos alargados que recuerdan -en alguna forma– los colmillos de este animal.

¡Estas últimas, permanecían en los árboles casi siempre, hasta que se abrían, o eran devoradas por las ratas, al ser estas alimañas las únicas que se atrevían con la gran acidez del fruto! Con tan sólo rememorarlas, ya siento grima en los dientes, recuerdo de alguna que otra apuesta infantil, sobre quién era capaz de comerlas, teniendo asegurado el ganador –y también al perdedor– dentera para, al menos dos días. Y es de estas –amigo lector– de las que quiero contarte la historia que seguidamente inicio.

Pese a lo antes dicho, en la economía de subsistencia de la época –años cincuenta del pasado siglo– con las granadas también se comerciaba, y desde el pueblo de Almogía, Las Chozas del Cerro y otros, cada otoño se desplazaban a Álora "los granaeros", que –a lomos de mulos– trasladaban a su terruño, cargas de este fruto, del que allí carecían, para venderlos en el mercado.

No eran –por lo general– hombres de campo, y por tanto no sabían distinguir las diversas variedades, por cuyo motivo, a veces, los desaprensivos vendedores –tras darles a probar en la cata las frutas más deliciosas– entreveraban en la carga, bastantes de las de layo, y algunas de diente perro, explicándoles luego, cuando a la vuelta se quejaban, que eso era debido a que algunas "Salían bravías", argumento que –aunque infantil– era válido para personas poco conocedoras.

Aquel año, la cosecha había sido más bien escasa, y mientras las dulces eran todas pequeñas, las diente perro –más agrestes– estaban gordas y con colores rojizos que despertaban –de no saber lo que dentro escondían– grandes deseos de comerlas.

Al objeto de que no advirtiese el comprador la maniobra, decidieron mantenerlo alejado, y para ello le informaron, de que en la finca había una planta muy pegajosa y molesta, que se adhería solo a los extraños.

–No entre usted aquí –le dijeron– que esta yerba nos conoce a nosotros, que la hemos criado, pero a usted no, y por eso se le pega…

La planta en cuestión –denominada "amor de hortelano" – es un hierbajo que efectivamente se adhiere a las prendas de lana –que era la que llevaba el comprador– pero es refractaria a las de pana – de la que estaban hechas las de los vendedores.

Maravillado quedó el foráneo –que como habrás podido comprobar, querido lector, no era ningún lince– viendo como los lugareños se movían fácilmente entre los matojos, sin que ninguno quedase prendido a ellos, y él, en una tímida incursión que hizo, hubo de pasar más de una hora quitando, con mucha dificultad y trabajo, los tenaces tallos adheridos a toda su ropa.

Con los serones del mulo llenos a rebosar de granadas, en las que casi una cuarta parte, eran de diente perro, nuestro hombre –aún perplejo– dijo al despedirse: - Cuando yo cuente en mi "partio" que aquí la yerba conoce a la gente, les juro que no me creen… y montado en su acémila, inició presto el camino de vuelta, con la intención de poder vadear el peligroso Guadalhorce, antes de su diaria crecida del anochecer.

JOSÉ MARÍA HIDALGO

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

Arc de Sant Martí

Parlem?

Un trop és aquella figura literària consistent en què una paraula s'empra en un sentit que no és el seu normal o habitual. Els trops més importants són la *metàfora* ("en campos de zafiro pace estrellas" -Góngora-, referint-se a la constel·lació de Taure), la *metonímia* ("varen prendre unes copes", quan el que realment van beure és el que hi havia dintre de les copes) i la *sinècdoque* ("allà pasturaven deu mil caps de bestiar", al·ludint clarament no solament als caps dels animals sinó a tots ells de forma sencera).

Al pas que anem, no serà difícil afegir una de les sinècdoques del segle XXI que serà més significativa i més il·lustrativa: comptar els habitants per mòbils disponibles; i també la renta per càpita, depenent del nivell de prestacions dels mòbils utilitzats.

I és que en definitiva, la veu és el vehicle que descodifica el llenguatge i que promou la comunicació i el parlar entre les persones. Perquè cada vegada més necessitem comunicar-nos. I aquesta comunicació oral té un valor afegit sobre la comunicació escrita, doncs transmet indefectiblement els continguts de la intel·ligència emocional, imprescindible per a la presa de decisions. Un e-mail, per exemple, t'oculta si l'altra persona està convençuda del que diu, si la seva proposta és sincera, si té empenta en el projecte que et planteja, si t'aporta el caliu que fa donar-te confiança.

Per això cal parlar. "Parlem?" diu l'eslogan publicitari d'una entitat financera molt coneguda i arrelada a casa nostra. I és que els homes de negocis encara fan llargs viatges en avió, en primera classe -amb el seu cost no baix- perquè volen segellar un projecte o una 'joint venture' després de veure's amb qui sembla (pels e-mails anteriors a la trobada) que li ha de fer grans i prometedores propostes.

Està clar que cal parlar. En aquesta crisi mundial (crisi ètica molt més que financera), si els grans capitosts de bancs, asseguradores, indústries...i governs s'haguessin dedicat més a parlar i a vigilar-se d'una manera ferma però transparent, en lloc de vigilar -muts- només la seva cadira per tal que ningú l'hi pogués prendre (està clar, milions d'euros en joc), altra gall hauria cantat.

La veu és irresistible: és segurament, el traç característic més personal que tenim; ajuda a interpretar la comunicació més que d'altres llenguatges: modulació, intensitat, entonació...fan que la tendresa, la tristesa, l'alegria, la rotunditat, el rigor, l'enutjament, la melangia, la nostàlgia, la pressa, la satisfacció, el menyspreu...tinguin un valor afegit d'identificació. La veu és, doncs, un dels diccionaris més complerts. Llavors, si només estem concentrats en el sentit de l'oïda, l'ànima s'impregna més d'allò que cal sentir o tal vegada cal no amarar-se. Amb la imatge afegida, perdem matisos, perdem ombres i llums, tot i que, això sí, guanyem instantaneïtat a l'espai i guanyem també les aportacions dels altres llenguatges del cos, igualment valuosos.

Però recordem que les coses moltes vegades no són pas com les veiem sinó més aviat com les imaginem. I la veu -sense imatges- també ens permet la màxima imaginació. De tota manera, parlem; cal parlar: els polítics amb els ciutadans, els pares amb els fills, els amics i les amigues, els caps i els subordinats, la gent gran i els més joves..

Només allò que anomenen "amistats sicilianes" té com a estendard els silencis. Això sí, silencis de complicitat: parlar i entendre's sense badar boca; que també es parlar.

VICENÇ TIERRA

Naturalment

Cuidar-se amb aromes

Aromateràpia significa teràpia a través de les aromes. Per aplicar-la s'utilitzen essències que s'obtenen de les flors, fulles, llavors, arrels, fruits o escorces de plantes.

L'ús d'essències ve d'antic. Es documenta ja la seva utilització en l'època dels faraons egipcis, usades en el processos de momificació. Els antics grecs coneixien que l'aroma de certes flors podia aixecar l'ànim. Així mateix, destaca el seu paper en la medicina tradicional índia que data de més de 5.000 anys. Però, no és fins l'any 1928 que el químic René Maurice Gattefossé encunya el mot aromateràpia.

Les essències, anomenades també olis essencials, són substàncies de consistència greixosa, volàtils i molt perfumades. Es distingeixen dels altres olis perquè es volatilitzen per l'acció del aire i de la calor, és a dir, s'evaporen en el aire sense deixar residu oliós.

Els olis essencials poden tenir propietats terapèutiques tant per al cos com per a la ment. Hem de tenir molt present que mai s'hauran d'ingerir. La forma de treballar-los és per inhalació de la seva aroma. L'estímul olorós arribarà al cervell, activant el sistema neurovegetatiu que, posem per cas, farà relaxar o activar l'organisme. Tindran a més un efecte psicològic que vindrà determinat per la reacció del individu en inhalar l'essència. Però els olis essencials poden també actuar a través d'una altra via: aplicats sobre la pell, a través de la qual s'absorbiran fins arribar a l'interior del torrent sanguini on seran capaços de reaccionar amb hormones i enzims. Es triarà l'oli essencial adequat en funció de la reacció buscada.

Les essències pures abans d'aplicar-les sobre la pell cal diluir-les en un oli o crema base. Es poden utilitzar en els massatges corporals, per fer banys de peus o en un bany calent per treure'ns l'estrès o guanyar energia (remenar molt bé l'aigua), en forma de mascaretes, ungüents, cataplasmes, etc. A casa, en un vaporitzador o cremador, o simplement en un bol d'aigua sobre el radiador netejaran de gèrmens l'ambient. Si volguéssim estimular la circulació sanguínia triaríem essències de lavanda, romaní, llimona, farigola o pi. Si el que volem és dissipar l'esgotament triarem alfàbrega, menta, pomelo o canyella.

Les persones amb asma, hipertensió i epilepsia hauran de tenir precaució especial amb la utilització d'essències, així com les dones embarassades i les que alleten. Sempre, quan vulguem ferne ús, seguirem les indicacions d'un professional amb experiència.

MERCÈ MONTANÉ I GIL · Naturópata

Envia'ns bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

periodicdelta.blogspot.com

Agrupació Fotogràfica Prat, 25 anys d'immortalitat

SERGI OLIVERA / 2009 és l'any de les noces d'argent d'un idil·li que es va iniciar al Prat cap a principis dels anys vuitanta. Quan Josep Manel Benet, Joaquín Aranda, Fernando Vecino, Àngel Ventura, Juan Antonio Ayllón, Juan José Pérez, Luis García, Víctor Lopezosa, Ulises Gázquez i Antoni González i Josep Lloret inicien l'aventura que ha donat lloc a l'Agrupació Fotogràfica Prat. Un dels moviments associatius que més rebombori ha aconseguit des de la seva formació, l'any 1984, emprenedora de premis de fotografia de força prestigi com són el Pratimag i el concurs Delta del Llobregat.

Luis García Martín, actual president i soci fundador, recorda com abans, al Prat la llavor dels amants de la fotografia l'havien posada alguns obrers de La Seda: "a on són les escoles ara, hi havien uns laboratoris fotogràfics que utilitzaven alguns treballadors aficionats a nivell de la fàbrica, això era l'únic que existia al Prat com a club d'aficionats".

Va ser a partir dels anys 80 quan molts aficionats a l'art fotogràfic es van coneixent i arreplegant al voltant de Manel Mayench i el seu estudi fotogràfic de la botiga Maytor, situada prop de la cruïlla entre Verge de Montserrat i Carretera Marina. És així com es crea el Club de Clients Maytor, que va ser el veritable embrió de l'Agrupació Fotogràfica Prat. "Allà ens vam conèixer tots, perquè teníem la mateixa afició per la foto i sense tenir molta idea de res vam anar aprenent els uns dels altres, de forma totalment autodidacta", recorda Luis García.

Al 1984 el club de clients ja havia aconseguit arrossegar a més pratencs aficionats a la fotografia, és llavors quan el 6 d'abril es constitueix oficialment l'AFP. Ràpidament va assolir la xifra d'una cinquantena de socis que, amb entrades i sortides de gent, s'ha vingut mantenint fins ara. Des d'aleshores, a la vegada que ells han après pel seu esperit inquiet, per exemple per haver portat professionals a fer xerrades i cursets, han anat ensenyant a tots aquells que han participat dels seus cursos bàsics o específics sobre fotografia.

Si d'una cosa estan orgullosos els dirigents de l'Agrupació Fotogràfica Prat és d'haver aconseguit convocar uns premis tant exitosos com són el Pratimag o el Delta del Llobregat. El primer es convoca cap al mes de juny des de l'any 1994 i està obert a gent de tot el món. Cada any arriben fotos de països llunyans, de fet a l'última edició va ser guardonat l'argentí Raúl Villalba. L'altre, el premi Delta, ja porta disset edicions i es convoca cap a l'últim trimestre de cada any amb la col·laboració de la regidoria de Medi Ambient. S'atorguen diferents premis segons categories i també és obert a tot aquell que hi vulgui participar. Això sí cal que s'hagin fet les fotos al nostre delta. I no val fer trampes, perquè un membre del jurat és biòleg...

"La fotografia permet mostrar-nos tot allò que ja no hi és, fa que les coses quedin per a la història", explica Luis García. Són vint-i-cinc anys d'immortalitzar moments, paisatges, persones i es nota que ho fan amb delit per la seva afició. Ara però, els hi ha tocat aprendre molt Photoshop. I és que els canvis tecnològics dins el món de la foto han suposat una autèntica revolució. "Abans semblava que el procés era més artesanal, anaves al laboratori ho tocaves tot amb les mans, veies la màgia del revelat de la foto com apareixia dins l'aigua..., ara tot es més ràpid, però igualment has de saber fer servir els programes i els ordinadors per treballar bé, no ho pot fer qualsevol", ens explica el president de l'AFP, que ha vist com el laboratori que tenen a disposició al Centre Cívic Jardins de la Pau, ha quedat gairebé obsolet en uns pocs anys. "Avui en dia és ja molt difícil saber si una foto ha estat manipulada o no, però entenem que si la fotografia és un art s'han de poder utilitzar totes les eines que hi han a l'abast, igual que les utilitza un pintor per millorar la seva obra", conclou.

Amb motiu del 25è aniversari de l'AFP, aquest febrer el Prat acollirà l'exposició Aqüeducte 08, desena edició d'aquesta Biennal internacional que arreplega a molts dels millors fotògrafs del món. Valdrà la pena passar per la Torre Balcells del 29 de gener a l'1 de març i comprovar l'alt nivell d'aquesta convocatòria. Els amics de l'Agrupació Fotogràfica Prat també tenen previst fer una exposició amb tots el premiats de la història del concurs Pratimag. A més, fins el 10 de febrer podreu visitar la mostra de fotos sobre Montserrat Roig a càrrec de Pilar Aymerich a la sala d'exposicions del Centre Cívic Jardins de la Pau, espai que ocuparà Romania. Est-o-est d'Elisabet Serra, del 13 al 27 del mateix mes.•

La Capsa recorda els seus 13 anys de vida

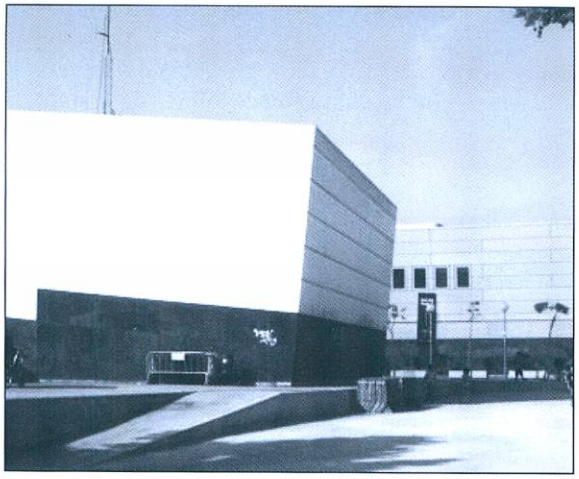

DELTA / Amb el proper tancament temporal del Centre de Cultura Contemporania, La Capsa, la direcció d'aquest espai prepara organitzarà pels mesos de març i abril una exposició on es volen recollir els seus 13 anys d'història.

Més enllà dels concerts, festes, exposicions, xerrades... a cada racó de La Capsa han passat milers de coses que cadascú de nosaltres podria explicar.

Aquest és el motiu que serveix per arrancar aquesta iniciativa i a partir del 15 de gener va començar una recollida de fotografies vinculades a La Capsa i les coses que hi han passat.

El centre fa una crida a tots aquells pratencs que tinguin fotos o videos de festes, concerts i moments que cal recordar. Es podran apropar a La Capsa de dilluns a divendres de 17 a 20 h i allí les escanejaran. També s'ha obert la possibilitat d'enviar-les per mail o portar-les en format digital (CD, memòria...). Les fotografies rebudes s'organitzaran a la web de La Capsa i es podrà fer un recorregut virtual pels 13 anys d'història del centre. •

Les sugerències poètiques de la tinta xina

M. MARTÍNEZ / Fins al 18 de febrer es podrà veure l'obra de Mercedes Resino a la galeria-restaurant Onanuit, organitzada amb la col·laboració de Xavi Mateo, d'Enigma Art. En aquesta ocasió, les parets de la galeria s'allunyen de l'art urbà que havia protagonitzat les darreres propostes artístiques del local pratenc, i aposta ara per un retorn a un cert classicisme. En aquesta ocasió, la "Serie China" de Mercedes Resino és una col·lecció de quadres que ens apropen a un minimalisme ple de suggerències i on el joc entre el blanc del paper i el negre de la tinta reivindiquen la seva força artística. L'artista acull la seva mirada creativa des d'una posició visceral, orgànica: primer parla la veu interna i després la tècnica perfila l'obra. Malgrat que inicialment algunes de les pintures poden denotar cert estaticisme, un examen pausat omple de dinamisme les figures humanes que protagonitzen les obres de Mercedes Resinos; els títols plens de frescor acaben de completar el sentit dels quadres. •

El Pla de foment de la lectura, a revisió

DELTA / El 12 de febrer es celebrarà al Centre Cívic Ribera Baixa, la jornada "El foment de la lectura al Prat, un pla de ciutat a la recerca de complicitats", amb el repte de posar en comú les iniciatives de foment de la lectura i potenciar la idea de projecte de ciutat compartit.

La voluntat de l'Ajuntament del Prat de Llobregat -especialment des de l'Àrea de Cultura, Educació i Promoció Cívica- de fomentar la lectura al municipi ve de lluny. Així, el suport que s'ha donat a la creació de les biblioteques escolars, el conveni amb la Fundació Bertelsmann, per dur a terme un projecte que vinculava escola i biblioteca, o darrerament, la posada en marxa d'un Pla de Lectura que es veurà molt reforçat amb la pròxima inauguració de la nova biblioteca central.

La jornada s'inscriu plenament en aquestes intencions i, per això, us proposa una cita per posar en comú iniciatives i de reflexió. Una jornada integrada en un procés continuat d'avaluació que vol reunir en aquesta ocasió a totes les persones directament implicades en el foment de la lectura a la ciutat. Una trobada que volen mantenir al menys una vegada a l'any i que permetrà madurar els temes de debat que enriquiran el propi Pla de lectura.

La Jornada s'estructura en tres eixos, amb una presentació institucional i apunts experts, la presentació d'iniciatives, i finalment, es produirà un debat de valoració i futur. L'acte comptarà amb la ponència "El plaer de la lectura, dels tòpics als secrets", a càrrec de Carles Capdevila. •

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch
Gestor de residus núm. E-774.02
Transportista autoritzat núm. T-1250

Reciclatges de Ferralles i metalls i deballestament en general d'automòbils

Oficines i magatzem: Tres Rieres, Nau 7 · 08292 Esparraguera

Telf. 93 777 28 08 · Mòbil 687 407 041 · Fax. 93 777 51 33
www.jjmerce.com

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

Conferència de Josep Ferret, en commemoració de la publicació del primer llibre al Prat

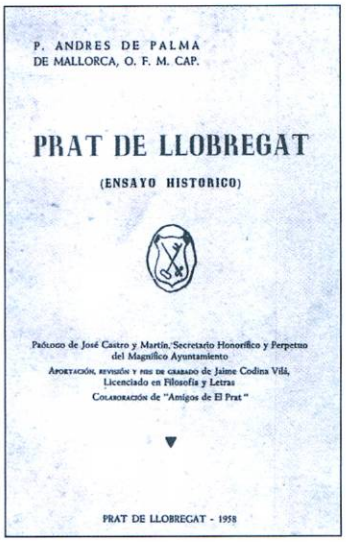

DELTA / El dia 15 de gener de 2009, organitzat per l'entitat "Amics d'El Prat", va tenir lloc en la seva seu social, l'acte commemoratiu de la publicació, ara fa 50 anys, del primer llibre editat a El Prat. Ens referim a la monografia, "Prat de Llobregat-Ensayo Històrico", obra del pare caputxí Andreu de Palma de Mallorca. En tal motiu en Josep Ferret Pujol va pronunciar la conferència "50 Anys de la publicació del primer llibre a El Prat".

L'acte que va aplegar un nombrós públic, s'inicià amb unes paraules de salutació i presentació de l'acte a càrrec del president de l'entitat Jordi Codina i Roig.

Tot seguit en Josep Ferret va destacar, en el que podíem anomenar la primera part de la dissertació, la importància de l'arxiu parroquial, i l'arribada el 1931, del rector Josep Mª Homs el qual digué que, "...fou l'ànima que impulsà el canvi de les estructures de l'església local, vertebrant una sòlida comunitat parroquial en una època no gaire propícia per a la divulgació del missatge evangèlic "

D'aquí neixen, segons va afirmar l'orador, les circumstàncies que propiciaren l'arribada del pare caputxí Andreu de Palma, i la posterior decisió de publicar un monografia històrica sobre El Prat a la primavera del 1936. Va detallar alhora com es van poder salvar les notes i escrits que el pare caputxí havia recollit de la documentació parroquial, abans de la crema de l'església i rectoria el 20 de juliol de 1936.

En la segona part va descriure les dificultats i les penúria econòmica de la societat pratenca que va paralitzat, durant un llarg període la publicació de la monografia històrica, cosa que va canviar amb la constitució de l'entitat d' "Amics d'El Prat "el 1955.

La primitiva junta de la citada entitat va jugar fort, possibilitant la creació del Patronat per la commemoració del "400 Anys de la fundació de la parròquia", fita que va servir perquè l'Ajuntament d'El Prat decidís, per enaltir aquesta commemoració, fer front a les despeses de la publicació de la monografia històrica del Pare Andreu de Palma, que finalment va veure la llum pública el primer dia de la Festa Major de 1958.

No ens resta més que felicitar l'iniciativa de l'entitat d'Amics del Prat de commemorar una fita històrica tant rellevant en l'àmbit cultural de la nostra ciutat, com va ser la publicació del seu primer llibre, i al nostre amic i col·laborador, Josep Ferret, per a la seva excel·lent dissertació fruït d'una rigorosa investigació dels materials documentals i de les converses i consultes amb algunes persones que visqueren de prop els fets exposats.•

La mirada natural de Vanessa Martínez

M. MARTÍNEZ / Sota el nom "Pedres, flors i aigua: Racons de natura", la fotògrafa pratenca Vanessa Martínez exposa la seva obra al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, una mostra que durarà fins a finals del mes de febrer.

El bosc, la vall i el riu, són els entorns que inspiren aquesta exposició. Com incideix la llum del son a les pedres, les flors i l'aigua ha estat al centre de l'objectiu de l'autora. Captar aquests petit tresors brillants és motiu de reflexió d'un entorn en canvi constant. La revolució de les estacions, l'erosió i els fenòmens meteorològics fan que cada paisatge sigui diferent, desperten les emocions d'una vida d'asfalts i provoquen la sensació de voler escapar de la ciutat.

Vanessa Martínez, formada al terreny del disseny gràfic i la fotografia, sempre s'ha considerat una personal molt observadora, i intenta veure la foto abans de fer-la, aconseguint que resti tal i com ho té al cap: "Tinc passió per aquest concepte, en veure en el meu pensament i ser capaç de portar-lo al més pur materialisme". Després d'aquesta mostra es planteja un nou repte: deixar de plasmar la natura i començar a transmetre persones, gent, sentiments humans, a més de continuar amb les macros, tant de la naturalesa com d'altres projectes que encara s'ha de plasmar. •

Vanessa Martínez durant la inauguració (Fotografia de Francesc Serrano)

RTF TRIFTORRENTS® S.L.
Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería
Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95
Fax. 93 379 31 18
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

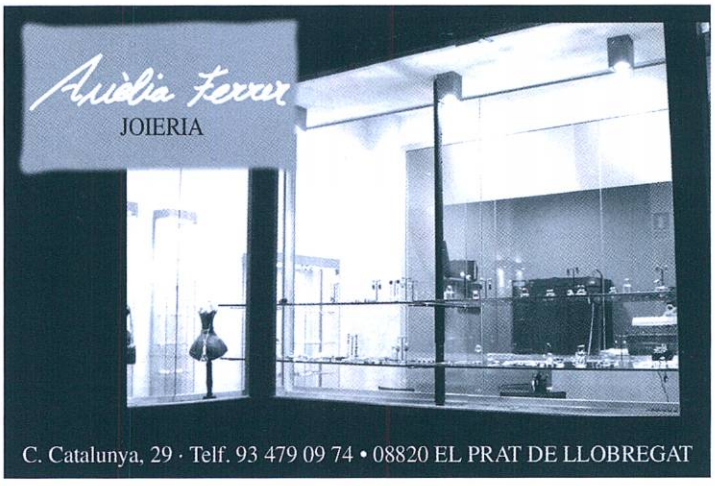

Un cinema a les Cases Barates de Can Tunis

En Jordi Bringué, al tornar de la mili, es va plantejar fer un canvi a la seva vida. El seu pare portava la hisenda de can Camins, tocant a la pineda, propietat de la família Morera Altisent, però al Jordi la vida de pagès no el seduïa. La seva vocació era el cinema, i desitjava dedicar-s'hi professionalment. Va conèixer un tractant de bestiar, en Miguel Serrano Arellano, que també era pagès, però portava altres negocis. Tenia una farmàcia a les Cases Barates de Can Tunis a mitges amb el Sr. Vergés, també conegut del Jordi. A més, el senyor Serrano explotava a la mateixa barriada una sala de ball anomenada "El 5 de oros" de la que no n'estava gens satisfet, pels conflictes i maldecaps que li donava. Tenia el propòsit de covertir-la en cinema, però desconeixia el negoci i sabia que era complicat. En Jordi me'n va parlar i vàrem acordar proposar-li al senyor Serrano que ens arrendés la sala i nosaltres la convertiríem en cinema i la explotaríem per compte nostre. S' hi va avenir i el seu advocat, don Julio García, amb despatx al passeig de Gràcia de Barcelona i casat amb una filla de cal Sallés del Prat, va redactar el document i es va signar el contracte.

Cal dir que el senyor Serrano podia causar, a primera vista, una impressió de recel, doncs esgrimia un bastó, tenia una cicatriu a la cara i un carácter impulsiu i desafiador. La seva oficina, com ell mateix deia, estava a la barra del bar La Pansa de Barcelona, però el seu advocat el tenia en gran estima i afirmava que sota la seva aspror i rudesa s'amagaven una dignitat i una honestedat exemplars.

El local "El 5 de oros" estava situat al començament del carrer Ulldecona, a l'extrem sud del barri. Aquest tenia l'estructura de quadre i tots els seus carrers eren perpendiculars. Les casetes, de planta baixa i d'uns quaranta metres quadrats, havien estat construïdes per l'Ajuntament de Barcelona per allotjar famílies d'immigrants amb pocs recursos econòmics. Se'n deia Grupo Aunós i als carrers els havien posat noms de pobles catalans que els veïns no sabien pronunciar. El més important era el carrer Tortosa, i amb aquest encara es defensaven bé, però al carrer Ulldecona li deien "Udecoña" i al carrer Ascó "calle del asco". Com que no tenien terrats on estendre la roba, la muntaven amb pals i cordes al carrer, davant les portes de les cases i a l'estiu els menuts voltaven mig despullats o despullats del tot pel carrer i així no es feien el pipí a sobre.

Aquestes famílies tan humils ens varen acollir bé, contentes de què els instal·léssim un cinema al barri. Les obres d'adequació les va executar en Guzmán Fibla, paleta del Prat i amic nostre, i la

Un menut Joan Marimón, de la mà de sa mare Ma. Carme i del petit Carlos Piernas. Al fons, la Cinta Ventura, mare de Carlos

cabina de projecció la va equipar la casa Ossa. Hi havia un petit habitacle adossat al local que varen ocupar uns cosins d'en Jordi vinguts de Tortosa, la Cinta Ventura i l'Antònio Piernas. Aquest matrimoni cuidaria del cine, treballarien al bar del vestíbul, l'Antònio faria d'encarregat del personal i la Cinta dirigiria la neteja del local.

La inauguració va tenir lloc el 25 de desembre del 1954 amb la pel·lícula "Carne de horca" de Ladislao Vadja. Tot i que el barri tenia fama d'amagatall de delinqüents, en els dotze anys que vàrem estar-hi, mai vàrem tenir cap problema i l' experiència amb aquell tipus de públic va ser molt profitosa i alliçonadora. Les pel·lícules que més els agradaven eren les d'en Cantinflas i les folklòriques, però també disfrutaven amb les de reis i princeses. Hi havia un xaval que es deia Julio però a qui tots li deien "el Jande", que sempre voltava pel vestíbul ja que no tenia prous diners per entrar i, si li preguntaves què volia ser de gran, responia:

- Yo quiero ser majestad.

L' estiu del 1956 el Jordi i jo vàrem filmar les festes de la patrona del barri, el 15 d'agost. Es celebraven al carrer Tortosa. Hi havia cucanyes, jocs i diversions vàries, però ens vàrem dedicar preferentment a la tipologia de les persones i personatges del barri. Al desembre següent es va publicar el llibre del Paco Candel "Donde la ciudad cambia su nombre" i va ser un detonant. Ningú s' explicava com un veí conegut de tots s'havia atrevit a reflexar en un llibre les misèries de la gent amb noms i renoms, les picardies d'uns, les debilitats dels altres, fets que tots coneixien i anaven de boca en boca, però que no podien consentir que es fessin públics en una novel·la que els escarnia i els humiliava. Uns el volien escarmentar, altres apallissar. Es va haver de fer fonedís una temporada. En Miguel Serrano, el nostre propietari, es va sentir al·ludit en un personatge del llibre anomenat el Gallardo, i li va posar un plet. Ningú s'adonava que l' obra contenia molta tendresa i que el Candel no s'havia pogut estar de denunciar la marginació d'un barri extrem de la ciutat sense maliciar una reacció tan radical dels seus veins i personatges del llibre. Molts d'ells eren clients del nostre cine i alguns com el Cosque, aquell que pesava més de cent quilos i al pujar a l'autobus de dos pisos el feia decantar, l'havíem filmat a les festes tallant una síndria i amb un nas postís. El Candel es trobava en una situació insòlita. Hi havia uns personatges que estaven a la vegada dintre i fora del seu llibre, i com a éssers vius li podien demanar responsabilitats. Nosaltres també havíem gravat aquells éssers vius en una pel·lícula, un reportatge, i no sabíem com s'ho pendriem quan es veiessin. Tot i això, per Nadal vàrem projectar el documental al cinema, i va ser un èxit. Mai s' havien pensat sortir en un llibre, però tampoc s'havien imaginat veure's a la pantalla d'un cine. Se'n va parlar a tot el barri, i varen venir tots a veure el reportatge. Fins i tot una pobra dona impedida ens va demanar per favor si li podíem passar a casa seva. En un menjador petit i atapeït de familiars i veïns vàrem projectar-li la pel·lícula. Va plorar emocionada i ens va quedar agraïda per sempre. El Nadal anterior, el dia de l' estrena, havíem enviat una invitació al Candel per venir al cine que ell anomenava "El 7 de bastos" a la seva novel·la. No es va deixar pas veure. Tindria por que el Gallardo l' esperés amb el bastó enlaire.

FERMÍ MARIMÓN

Patrigrama nº 60, *per Puigmalet*

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc

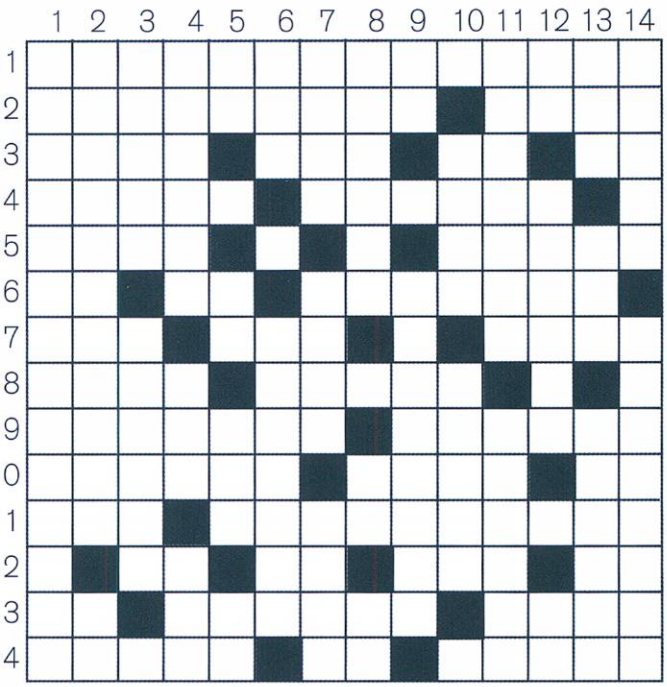

Horitzontals: 1. Mig enamorament, especialment entre moriscos. – 2. Que té la forma d'un meroedre. Bosc d'oms propietat del Sr. Sharif. – 3. *Abans, mercat barceloní clàssic dels productes agrícoles pratencs*. Max ..., escriptor republicà exiliat. Les fronteres de Canejan (Val d'Aran). Conec. – 4. Unit per un pacte. *Plaça del ... de setembre: El Prat contra el desviament del riu*. Urani. – 5. *Parc del ... es coneix popularment el parc de la Solidaritat*. Cruïlla. Conductor novell. Substàncies orgàniques per a les plantes. – 6. Saludable. Abans o després de la gallina. *Cognom del diputat pratenc més* popular. – 7. Associació de Trabucaires de Benicarló. Palíndrom estrany. Cinquanta romans. Arbust de flors blanques. – 8. Mil tres romans. Diversos. El matí del dia. Acaba l'amor. – 9. *Nom de pila del diputat més* popular *del Prat*. Acabaré amb la seva vida. – 10. Del país de Cantinflas. Associació de Pares i Mares d'Alumnes. A mi. – 11. La NASA europea. Sistema d'organització d'espècies naturals. – 12. La fi del món. Gos. Noranta-nou llatins. Escola Oficial d'Argots. Au. – 13. Tonalitat. Neozelandesos de veritat. Assassini. – 14. *Sol ..., vine a veure els infants del Prat*. Entre Jaume i Conqueridor. Ocell darwinià.

Verticals: 1. Momificacions. – 2. Que vénen del llatí, com les llengües romàniques. Dos d'oxigen. – 3. Amaina veles. *Ocellet dèltic de ventre rogenc que viu entre conreus*. Talla gran. – 4. La ciutat-estat dels Grimaldi. Microbi vocàlic. Entretingut. – 5. Kenzaburo ..., Nobel japonès. L'origen de tot. Ciutat natal d'Abraham. Norbert Casas i Espadaler. Àstat. – 6. República Democràtica Alemanya. Incògnita. La ciència dels avions. – 7. Del revés, persisteixi. Esglaó. Color entre groguenc i bru. – 8. *Casa ..., edifici d'estil eclèctic al c. Santiago Rusiñol, 8*. Al fons del mar. Un punt al dau. Quaranta-nou romans. – 9. Doble de carboni. Plural. *En argot pagès pratenc, les neteges dels recs*. – 10. Alfa. Capgirat, inici lasciu. Víctima de la perruquera Dalila. Pàrquing. – 11. D'un cèntim a dos euros. Superfície sobre la qual es practica el judo. – 12. Escola Maternal. Vestida amb toga. Europa. El cap de l'Antoni. – 13. Qui té boca s'equivoca i qui té ... es moca. *Can ..., antiga masia a la Ribera, destruïda quan s'aixecà el Carrefour*. Molt llunyans, els mots. – 14. Fas sortir. Calaria foc.

Solucions del Patigrama núm. 60:

Horitzontals: 1. ENAMORISCAMENT. - 2. MEROEDRIC. OMAR. - 3. BORN. AUB. CN. SE. - 4. ALIAT. DISSET. U. - 5. LLAC. X. L. ADOBS. - 6. SA. OU. GALLEGO. - 7. ATB. RAR. L. SAUC. - 8. MIIII. VARIS. D. R. - 9. ANTONIO. MATARE. - 10. MEXICA. APMA. EM. - 11. ESA. ECOSISTEMA. - 12. N. CA. IC. EOA. OR. - 13. TO. MAORIS. MATI. - 14. SOLET.

Verticals: 1. EMBALSAMAMENTS. - 2. NEOLLATINES. OO. - 3. ARRIA. BITXAC. L. - 4. MONACO. IOI. AME. - 5. OE. T. UR. NCE. AT. - 6. RDA. X. AVIACIO. - 7. IRUD. GRAO. OCRE. - 8. SIBILA. R. AS. IL. - 9. CC. S. LLIMPIES. - 10. A. CSAL. SAMSO. P. - 11. MONEDES. TATAMI. - 12. EM. TOGADA. E. AN. - 13. NAS. BOU. REMOTS. -14. TREUS. CREMARIA.

QUÈ FAN AL CAPRI

Siete almas

Ben Thomas (Will Smith) es un agente del IRS que guarda un fatídico secreto, y que se embarca en un viaje extraordinario de redención en el que cambiará para siempre las vidas de siete desconocidos.

Todo comienza con una lista de siete nombres: Holly Apelgren, Connie Tepos, George Ristuccia, Sarah Jenson, Nicholas Adams, Ezra Turner y Emily Posa. Lo único que todos tienen en común es que cada uno de ellos han llegado a un punto en sus vidas en que necesitan ayuda desesperadamente, financiera, espiritual o médica y que sin saberlo, han sido elegidos cuidadosamente por Ben Thomas para formar parte de su plan de redención. Una vez que el plan está en marcha, nada puede alterarlo. O eso es lo que él piensa. Pero lo que nunca esperó era enamorarse de uno de esos extraños, y que sea ella quien comience a cambiarlo a él.

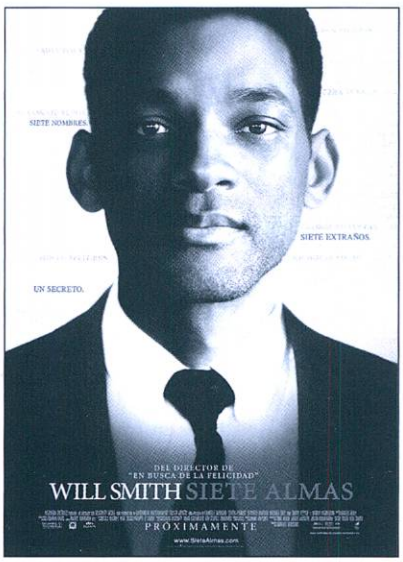

Programació gener-febrer 2009

Estrenes confirmades: Divendres 30 de gener, dissabte 31 de gener i diumenge 1 de febrer: estrena simultània de "Valkiria" Divendres 6, dissabte 7 i diumenge 8: estrena simultània de "Beverly Hills Chihuaua ". Altres pel·lícules: "Confesiones de una compradora compulsiva", "Siete Almas", "Viernes 13". Per confirmar programes i horaris truqueu al 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Teresa Ayora Carmona, Manuel Cruz Zapata, Victor Escrig Garcia, Begoña Garcia Batllori, Juan Manuel Jimenez Romo, Josep M. Mansilla Leon, Amada Oliveras Parera, Montserrat Rullo Ribas, Domingo Toquero Garcia, Vicens Vinuesa Damaret. Les entrades es podran recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'oficina: dimarts i dijous de 8 a 14 h.

Fútbol · Tercera Divisió

El Prat se coloca en la zona alta de la clasificación

MANOLO GOL / El balance el último mes no ha podido ser más positivo para el equipo de Manolo Márquez, pues ha cosechado tres victorias y un empate en campo del líder, por lo que ha subido posiciones en la tabla clasificatoria y ya casi tiene un pie en el objetivo de la temporada, la permanencia sin agobios de última hora.

Nueva victoria a domicilio. Blanes 2, Prat 3

Un nuevo triunfo en campo contrario lograron los discípulos de Manolo Márquez en su desplazamiento a Blanes. Los centrales Murillo y Xavi Valls adelantaron al Prat con dos goles en apenas cuatro minutos, aunque el cuadro local acortaba distancias poco después. En la segunda parte un penalti ponía el 2-2 y en el tramo final un gol de Javi Lara daba los tres puntos a los pratenses, que jugaron con este equipo: Toni, Omar, Xavi Valls, Murillo, Comas, Ernest (Raúl 87'), Palet (Ramón 85'), Cirio (Toni Pérez 92'), Lara y Rubio.

Despedida a un gran 2008. Prat 2, Amposta 1

El Prat despidió el año de la mejor manera posible, encadenando su tercera victoria consecutiva ante un Amposta que pese a todo se lo puso muy difícil. Poco antes del descanso un penalti por manos de Murillo significó el 0-1, pero tras el descanso los de Márquez salieron enchufados y pronto llegó el empate, de falta lanzada por Lara. Minutos más tarde pase en profundidad de Palet a Cirio y este se escapa solo y tras sortear al portero marcó el segundo. El equipo fue este: Toni, Omar, Raúl, Murillo, Comas, Ernest (Xavi Valls 92'), Palet (Ramón 66'), Xavi García, Cirio, Lara (Ezquerra 85') y Rubio (Toni Pérez 95').

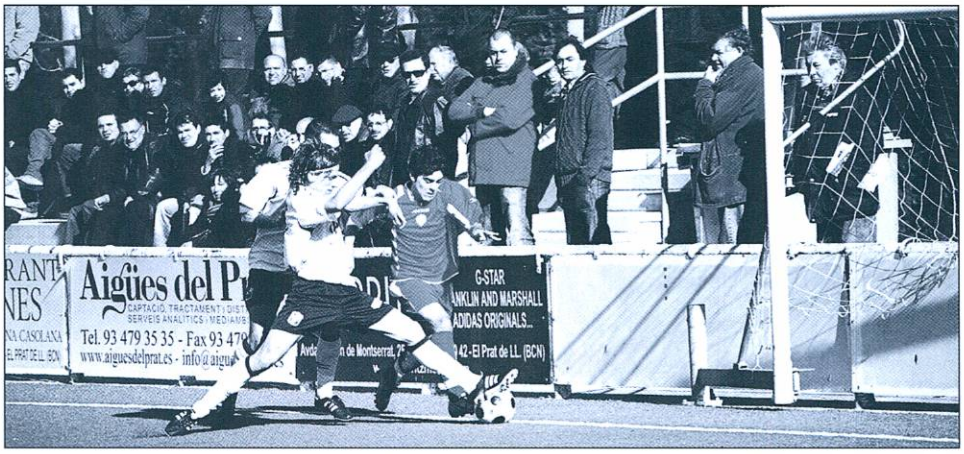

Los pratenses parece que van cogiendo poco a poco el ritmo a la categoría

Tres puntos y un jamón. Palamós 0, Prat 3

Un gran partido para comenzar el 2009 realizó el Prat en el Estadi Municipal de Palamós, campo donde nunca había ganado. Los pratenses salieron decididos y tras un aviso de Cirio a los cinco minutos, el propio delantero abría el marcador tras un centro de Rubio. En la segunda parte Lara marcaba un golazo desde fuera del área y sentenciaba el choque, que culminó de nuevo Sergio Cirio con su segundo tanto. La anécdota fue que el hijo del presidente fue el afortunado ganador del jamón que se sorteó en el descanso. Jugaron este partido: Toni, Omar, Raúl, Murillo, Comas, Ernest (Ezquerra 76'), Palet (Toni Pérez 71'), Xavi García, Cirio, Lara y Rubio (Ramón 82').

Un punto de oro en campo del líder. L'Hospitalet 0, Prat 0

El Prat cosechó un punto en campo del Hospi, líder de Tercera, en un partido jugado entre semana por la suspensión como homenaje a José Durán, el jugador pratense de 15 años fallecido el jueves día 8 tras el entrenamiento del día anterior con su equipo, el cadete del Hospitalet. Por ello se guardó un minuto de silencio antes del inicio del partido, que fue bastante igualado en líneas generales y donde el dominio correspondió a los locales. Pese a ello las ocasiones de gol fueron en ambas porterías. La alineación fue esta: Toni, Omar, Raúl, Murillo, Comas, Ernest, Palet (Xavi Valls 91'), Xavi García, Cirio, Lara (Ezquerra 14') (Alex Pérez 82') y M.Rubio.

Revolcón en el Sagnier. Prat 0, Vilajuïga 3

La visita al Sagnier del Vilajuiga propició que se rompiera la buena racha de seis partidos sin perder, pero los gerundenses jugaron su partido y bien colocados sobre el campo también supieron aprovechar sus ocasiones ante un Prat negado.que jugó con este equipo: Toni, Omar, Raúl, Murillo, Comas, Ernest (Ezquerra 33'), Palet, Alex Pérez (Xavi Valls 72'), Cirio, Xavi Garcia y Toni Pérez (Rubio 54'). •

SERVICIO OFICIAL
TALLERES J.GARCÍA
CITROËN
C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

Fútbol · Primera Regional

El Juventud Prat remonta el vuelo

L. ILLO / Tras un último mes movido en el seno de le entidad juventina, el Juventud Prat parece remontar el vuelo. El bache de tres derrotas y tres empates provocó que en el último partido del año, en casa y ante una nueva derrota por 1-2 ante el Base Espirall, el míster presentara su dimisión. Una renuncia que no fue aceptada por la Junta Directiva y de esta manera Rafa García continua siendo el máximo responsable de la parcela deportiva. Este toque de atención parece haber despertado a la plantilla y en el primer partido del año y ante el Ribes, el Juventud Prat se reencontró con la línea que en él es habitual. Seriedad defensiva, un centro del campo fuerte y arriba la dinamita de Lay y Trigo hacen del Juventud Prat un equipo aspirante a todo. Fue este último, Trigo el encargado de dar los tres puntos a los pratenses que lo celebraron como si de una autentica final se tratara. La nota negativa sigue siendo la dificultad con la que se encuentra el equipo en los partidos de casa. Los rivales están sacando tajada del Municipal del Estruch y ya son doce los puntos que han marchado a otras localidades. •

Fútbol Base · Liga Nacional

A seguir lejos del peligro

J.D.MUÑOZ / El Juvenil de l'Associació Esportiva Prat continua firmando buenos resultados que lo alejan cada vez más, aunque a paso lento, de la zona de descenso. Los pupilos de Agustín Vacas fueron capaces de plantar cara al Espanyol B, y cayeron por la mínima a pesar de dominar buena parte de los compases del partido en Sant Adrià. Una derrota que no mermó la moral de los blanquillos. Después del período vacacional, el juvenil viajó a Tarragona para enfrentarse al Nàstic. La visita a la ciudad se saldó con una derrota por dos goles a cero, con un equipo pratense plagado de bajas a la que se sumó la lesión de Edu. A pesar de todo, la ventaja de puntos sumada en las últimas jornadas ha permitido seguir fuera de la zona de descenso. El empate a tres goles contra el Europa B tan sólo ha hecho que certificar la permanencia del equipo pratense en su primer año en la Liga Nacional Juvenil. A partir de ahora, espera una segunda vuelta de sacrificio y entrega para lugar por permanecer una temporada más en la categoría de plata del fútbol juvenil estatal. •

Taekwondo Studio Fran Plata en los Campeonatos de Cataluña

El conjunto femenino del Gimnasio Studio Fran Martín quedó en segundo lugar en categoría sénior en los Campeonatos de Catalunya celebrados el 14 de diciembre en el pabellón Mar Bella de Barcelona. Las medallas de oro de Diana Vázquez y Tamara Good, la de plata de Manuel Garzón y las de bronce de Laia Martínez y Daniel Martínez fueron los resultados más destacados.

Golf Fechas para el IX Torneig Segle XXI

Con la celebración el próximo 8 de febrero del Serres de Pals se iniciará una nueva edición del Segle XXI organizado por la Associació de Golf del Prat. El torneo se completará en el Golf de Girona (15 de marzo), Bonmont (5 de abril), Panorámica (10 de mayo), Platja de Pals (31 de mayo y se finalizará el 14 de junio en el PGA.

Marxa El Prat volverá a "marchar"

El próximo 8 de febrero el Prat acogerá la 77 edición del Campeonato de Cataluña de Marcha que se hará coincidir con el "34è Gran Premi de Marxa Ciutat del Prat". A partir de las 9 de la mañana el circuito entre la Avda. Montserrat y el CEM Sagnier acogerá a lo mejor de la marcha catalana.

Llopart coordinará la marcha mexicana

Jordi Llopart ha sido nombrado como máximo responsable del organigrama técnico de marcha de la Federación Mexicana de atletismo. El preparador pratense coordinará a los entrenadores mexicanos buscando el revulsivo de llevar nuevamente a la marcha azteca a lo más alto en los próximos Juegos del 2012.

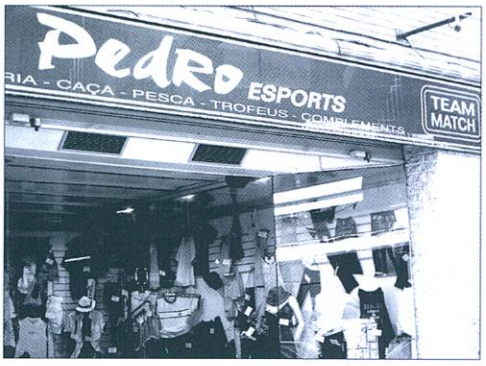

Moda esportiva

- Futbol
- Neu
- F. Sala
- Bàsquet
- Caça
- Pesca
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports

TEAM MATCH

Pedro ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Bàsquet · Lliga LEB Plata

L'equip abandona les places de descens

J.C.J / Els dos darrers partits disputats al pavelló Joan Busquets, amb el recolzament d'un nombrós públic, han significat dues treballades victòries per l'equip del CB Prat-Joventut en la Lliga LEB Plata; i el que és més important (almenys anímicament), s'ha abandonat les places de descens.

El 20 de desembre es va haver de patir fins al darrer quart per vèncer al Lobe Huesca per 66 a 62.

Amb l'equip molt mermat encara per les lesions, no va estar fins el darrer quart que es va superar en el marcador als visitants. Al final del tercer quart es perdia per 9 punts de diferència. La pressió defensiva i la fe i el coratge demostrats per l'equip que estava en pista (el capità Joan Jordi, Cristian Oliva, David Jelinek, l'incombustible Josep Ortega i Christian Eyenga) va donar els seus fruits i es neutralitzava la diferència al marcador, a manca de 35 segons 61-62.

Cristian Oliva llança un triple que rebutja el cèrcol, però el jove Christian Eyenga s'aixeca més que ningú, agafa el rebot, fa cistella i a més el tir lliure addicional per la falta soferta. El darrer atac també es favorable als nostres colors i deixa el marcador final en 66 a 62.

El partit del dissabte 10 de gener, amb les festes nadalenques pel mig, ens enfrontaria al Caja Rioja, un dels equips confeccionats per estar a la part alta de la classificació.

Es va començar molt fred, i els visitants van arribar a disposar de 14 punts de diferència al seu favor, però una altra vegada va destacar d'entre tots el jove Christian Eyenga (amb el permís d'en Pep Ortega que continua amb la seva magnífica aportació), que va signar fins ara el seu millor partit amb l'equip i al final va resultar el MVP de la jornada amb 30 punts, amb un alt percentatge d'encert, 10 rebots, 3 pilotes recuperades i un 37 de valoració.

Va ser necessari disputar una pròrroga de 5 minuts addicionals perquè el CB Prat-Joventut s'imposés per un apretat 81 a 78, tot finalitzant la jornada amb el públic dempeus ovacionant l'equip i aquests jugadors fent pinya al centre de la pista amb els afeccionats més joves agraint el seu suport.

A veure si amb l'any nou, i amb la recuperació dels lesionats es pot lluitar per posicions més altes.

Els altres dos equips sènior de l'entitat, en aquests moments encapçalen també les classificacions del grup 4 de Segona Categoria Catalana, i el grup 3 del Campionat de Catalunya B masculí.

Arseni Conde, ratificat

El 15 de desembre la Junta Electoral, va proclamar la candidatura encapçalada per l'Arseni Conde com a guanyadora del procés electoral, en no presentar-se cap altra candidatura, tal i com vàrem informar en el periòdic del mes passat. Els nous membres han pres possessió dels seus càrrecs, i la Junta Directiva ha quedat configurada tal i com relacionem:

President, Arseni Conde; Vicepresident 1r, Joan Cavallé; Vicepresident 2n, Julio González; Secretari, Xavier Pascual; Tresorer, Joan Centelles; Vocals delegats Àrea Esportiva, Rosendo Cabrera, Aleix Vila, Magda Simón; Vocals delegats de recursos, activitats, imatge i promoció, Alfred Garriga, Angel Garcia, Eduard Muñoz, Juan Carlos Vázquez, Pedro Villaescusa.

Última hora: Leyma "B" Corunya - CB Prat, 72 - 67.•

Festes Nadalenques amb força activitat al CB Prat

Aquestes festes de Nadal s'ha aprofitat l'aturada en la competició de la pràctica totalitat dels equips per organitzar i participar en algunes activitats relacionades amb l'esport de la cistella per a la major part dels jugadors i jugadores dels equips del CB Prat.

En el decurs de la Fira Avícola i la Mostra d'Entitats, van estar els més petits, els integrants del PreMini masculí i del Mini femení els que van disputar un partit d'exhibició a la pista del recinte firal.

El dia 22 de desembre, es van formar equips mixtes amb noms NBA entre els jugadors de les diferents categories (per una banda els PreMinis i Minis, i per l'altra els PreInfantils, Infantils i Cadets, tant masculins com femenins) i es van disputar un bon nombre de partits a les tres pistes del CEM Joan Busquets. La jornada es va cloure amb un important èxit de participació.

També aquestes festes, els equips Mini femení i Mini A masculí han participat en la 46ª. Edició del prestigiós Trofeu Molinet de Minibàsquet en l'entorn del Saló de la Infància de Barcelona.

El Júnior A del CB Prat amb tots els participants al 'IV Torneo Unamuno' de Bilbao

El plat fort, però, va ser la participació del Júnior A del CB Prat al 'IV Torneo Unamuno' a Bilbao.

Els passats 2, 3 i 4 de gener, l'equip júnior es va desplaçar a Bilbao per tornar la visita als integrants de l'equip Unamuno que van visitar la nostra ciutat el passat més de setembre i disputar així el quadrangular que els enfrontaria a més a més dels amfitrions, amb el Loyola Easo (Donostia) i el Loyola Indautxu (Bilbao). Els pratencs es van haver de conformar amb la segona posició en perdre el primer partit amb el Loyola donostiarra, que al final seria el guanyador del torneig. Els altres dos partits els va guanyar el júnior del CB Prat, però el campió del torneig no els va donar opció.•

Natación

Récord de España para Sergio García

DELTA / Sobresaliente actuación del nadador pratense Sergio García en los pasados Campeonatos de España de invierno en piscina de 25 metros celebrados en la piscina M-86 de Madrid del 18 al 21 de diciembre. El nadador del CN Sabadell consiguió cinco medallas de oro y el récord de España de los 200 metros braza que el mismo poseía desde el 18 de abril del 2008 Sergio realizó un tiempo de 2:06:94, rebajando en 62 centesimas su propia marca. Las otras dos medallas a nivel individual las consiguió en la prueba de los 100 m. braza (56:58) obteniendo la segunda mejor marca de la historia de la natación española y en los 400 metros estilos (4:10:36) en donde Sergio consiguió un nuevo récord de los campeonatos y rebajar su propia marca personal. En los 200 metros estilos el pratense fue cuarto, con un tiempo de 1.58.02, rebajando también su mejor marca personal.

Sergio culminaría esta gran actuación en los dos relevos por equipos, subiendo a lo más alto de podio. En los 4x50metros venció con un tiempo de 1.35.57, que supone un nuevo record de España de clubes, en el que el pratense nadó la braza en 27.28, mientras que en los 4x100 metros estilos la victoria la alcanzaría con un crono de 3.28.62, suponiendo un nuevo record de España absoluto. Sergio nadó también la braza en un impresionante tiempo (58.92), el mejor parcial de la historia de la natación española.

Por tanto, excelente actuación de Sergio García en estos Campeonatos de España, tanto a nivel individual como por equipos, ya que el CN Sabadell se proclamó Campeón de España por conjuntos en categoría masculina con 574 puntos, por delante del CN Sant Andreu y el Real Canoe, respectivamente. •

Gimnàsia Rítmica

Esport i cultura al CEM Estruch

DELTA / El passat dimecres 17 de desembre al pavelló Joan Busquets del CEM Estruch va tenir lloc una exhibició de gimnàstica rítmica a càrrec del club Escola Rítmica del Prat de Llobregat. La novetat va ser la participació de la Societat Coral Recreativa Lo Llobregat de Les Flors, que va actuar en directe al mateix temps que les esportistes feien els seus exercicis. La idea, novedosa, va permetre unir el cant coral en directe amb els exercicis rítmics •

flors company
Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat
FLORES POR TODO EL MUNDO INTERFLORA FLEUROP

GABINET d'OSTEOPATIA El Prat
Sergi **Lucas**
Jaume **Mas**
Osteòpates
D.O. M.R.O.E
Cita Prèvia
Tel. 93 370 76 21

La osteopatía se ha dado a conocer gracias a su efectividad en los tratamientos de espalda, pero su eficacia es igual de importante o más en problemas digestivos e intestinales, problemas ginecológicos o problemas como el dolor de cabeza, los vértigos y la otitis media.
www.osteoprat.com
Avda. Montserrat 108 - 1º 3ª - 08820 El Prat de Llobregat

Karate

El "Ciutat del Prat" se solidariza con la investigación médica infantil

Éxito a todos los niveles en la celebración del 2º Campeonato de Karate "Ciutat del Prat" celebrado el 20 de diciembre el CEM Julio Méndez. Unos 250 deportistas pertenecientes a 20 clubes de toda la geografía catalana se dieron cita en El Prat para celebrar una excelente matinal deportiva entre los que se encontraban los representantes locales: el Nippón Prat y el CEIP Josep Tarradellas que lograron un total de 28 medallas.

Cabe destacar además, el aspecto solidario del Campeonato, puesto que se consiguió recaudar entre todos los padres, deportistas y asistentes al evento 1000 euros que se han donado al laboratorio de investigación oncológica infantil del Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona. •

La Federación Catalana de Bailes de Salón actuó en la sala de actos de la Muestra de Entidades con motivo de la celebración de la pasada edición de la Fira Avícola Raça Prat. Su presidente, Jesús González invitó tanto a pequeños como a mayores a practicar esta actividad que a la vez de ir bien para la salud también lo es como apuesta social.•

TOT AUTO PRAT

- Mecánica General de l'Automòbil
- Electricitat
- Revisió pre ITV
- Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- Carroceria
- Interiors
- Motor
- Centre de Greixatge

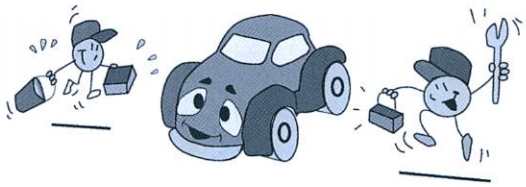

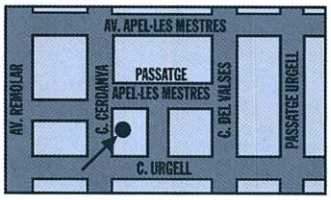

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

Llobrecar, S.L.
Tu Servicio Autorizado SEAT en El Prat de Llobregat
SEAT auto emoción
www.llobrecar.seat.es
Infórmate en:
C/ Les Moreres, 31 (Pol. Ind. Estruch) - El Prat de Llobregat - Teléfono 93 478 11 10

Fútbol

Fallece el joven José Durán, jugador del CE Hospitalet

Fotografia del Cadet C de l'Hospitalet, on jugava José Durán. A la imatge, apareix en quarta posició, començant per l'esquerra, de la fila de dalt.

M. GOL / El jugador pratense de 14 años y perteneciente al cadete del CE Hospitalet, José Durán, falleció el 8 de enero en el Hospital de Sant Joan de Déu de Barcelona, tras perder el conocimiento en el entrenamiento que su equipo realizaba la tarde anterior. El joven fue trasladado en ambulancia al Hospital ya en estado grave tras el intento de reanimación a pie de campo. Según los primeros informes, la muerte pudo ser debida a una arrítmia cardíaca súbita.

José Durán se incorporó al CE L'Hospitalet la temporada pasada procedente del AE Prat en donde empezó a jugar.

La despedida de José en el Tanatorio del Prat fue una de las que se recordarán por mucho tiempo, pues cerca de un millar de personas dejaron pequeña la capilla del Tanatorio, con un aforo aproximado para 200 personas. Tras la omilia del párroco, uno de sus compañeros de equipo, Víctor, subió a decir unas palabras sobre las virtudes de José, no sólo las fútbolísticas, sino también las humanas. El chaval apenas podía leer el escrito por la emoción y el resto de personas que llenaban la capilla tampoco pudieron contenerse. Tras acabar Víctor, se escuchó una atronadora ovación de varios minutos y posteriormente el párroco dio por terminada la ceremonia.

Entre las personalidades presentes cabe citar al presidente de la Federación Catalana, Ricard Campoy, los representantes de los diversos partidos políticos del Ayuntamiento de El Prat, los presidentes del Hospi y del Prat, y una nutrida representación de directivos y jugadores de ambos equipos además de los chavales del fúbol base. •

Voleibol

El CV Prat pressiona els líders

DELTA / Bon bagatge del nois entrenats per la Gemma Manero en aquest últim més, amb vacances de Nadal pel mig. Al desembre van derrotar al Sant Pere i Sant Pau de Tarragona a pistes tarragonines per 2-3 en un partit força complicat que es va haver de resoldre en el set definitiu. Els tarragonins eren un rival difícil, ja que és un dels equips que lluita per estar a la part alta de la classificació. Una setmana després els pratencs van ensopegar a la pista d'un també complicat CV Calella per 3-1. Ensopegada incòmode tot just abans de l'aturada per les vacances de Nadal. I en el darrer partit disputat, victòria molt clara davant un dels darrers classificats, el CV Cornellà, que va sortit apabullat pe 3-0 de les pistes del Julio Méndez. Amb aquests resultats, el Cuentagotas CV Prat segueix tercer a només una sola victòria dels líders, el Lleida i el Sabadell.

Una trajectòria molt diferent està duent a terme l'equip femení pratenc. Les noies dirigides per l'Albert Roures compten per derrotes els seus partits en l'últim mes. Primer van perdre a casa davant el CE Roca Santa Coloma per 0-3, el Santa Coloma és un dels equips més forts de la competició de Primera Catalana. A la següent jornada van sortir derrotades de la pista de l'Handbol Bordils a Girona per 3-0, un dels rivals directes per eludir el descens. De fet, després de perdre aquest partit el Prat va perdre també la desena posició de la taula. Y a la represa de la competició després de Nadal, tampoc van poder fer res davant el Vòlei Sant Esteve a casa per 1-3, un altre equip de la part baixa de la taula. Ara el Cuentagotas CV Prat és penúltim, en posició de descens directe.•

La Nit del Comerç premia la casa Puig Rodés

La darrera edición de la Nit del Comerç va premiar la centenària trajectòria de la fleca Puig Rodés, amb nombroses botigues a la ciutat, i que ha destacat per la seva iniciativa empresarial. També es va premiar amb 100 euros a l'assistent a la gala que tingués més punts acumulats a la Targeta Prat Gran Comerç, que vol premiar la fidelitat dels clients que compren a comerços de la ciutat. La gala, celebrada al Teatre Modern, va comptar amb la presència de l'Alcalde de la ciutat, Lluís Tejedor, a més de Juan Pedro Pérez, Tinent Alcalde de Promoció Econòmica i Comerç -denominació que va ser aprovada en la darrera sessió plenària, el 14 de gener- . Els membres de la Junta d'El Prat Gran Comerç van voler reconèixer la tasca d'Adisprat, l'Associació de Discapacitats d'El Prat, i en el seu nom va recollir el guardó Dolores Serrano. •

A MI NIETO JAVIER

Se adelantó cinco días
la fecha de Navidad,
y en vez de hacerlo en Belén
vino a nacer en El Prat.

Mi segundo nieto
de nombre Javier,
su madre Yolanda
su padre Rubén.

Bajó entre las nubes
el angelito del cielo,
en sus manitas traía
una rosa y un pan tierno.

Flores bancas, azul, granas,
que las traía del cielo,
para adornar las ventanas
de sus padres, tíos y abuelos.

Estas Navidades blancas
serán especiales…
además del Niño
que vino en pañales,
nos inundan de cariño
y amor a raudales.
¡Mi Niño Javier ¡
Que Dios te bendiga
desde los Altares.

Paco Mármol
20 Diciembre 2008.

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A
C./ Ribes de Fresser, 7
Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42
08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245
Telf. 93 451 59 52
08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6
Telf. 93 804 25 54
08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

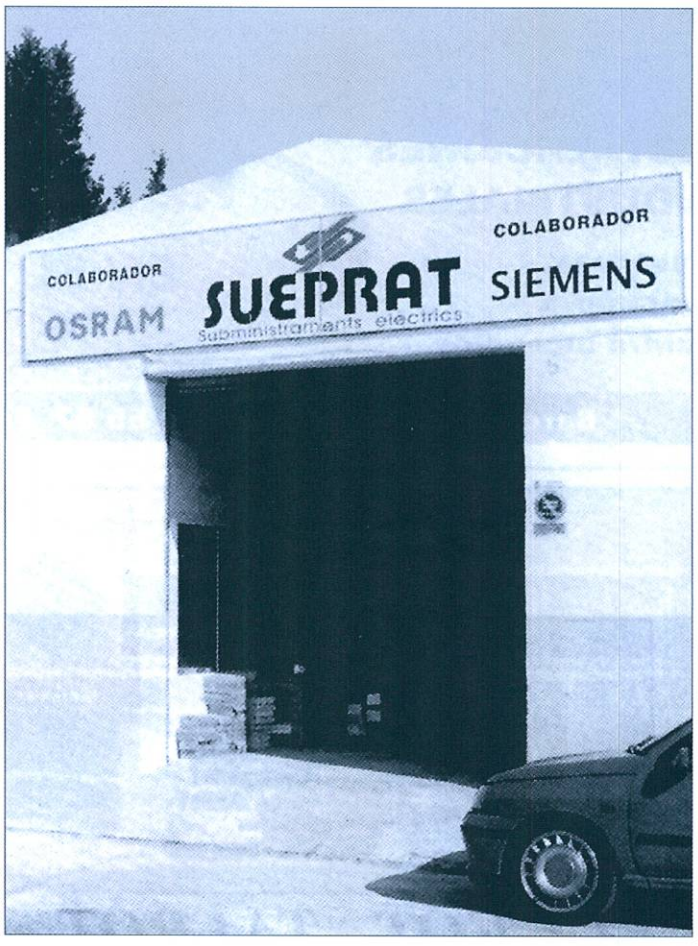

CARNAVAL 2009

DEL 19 AL 25 DE FEBRER

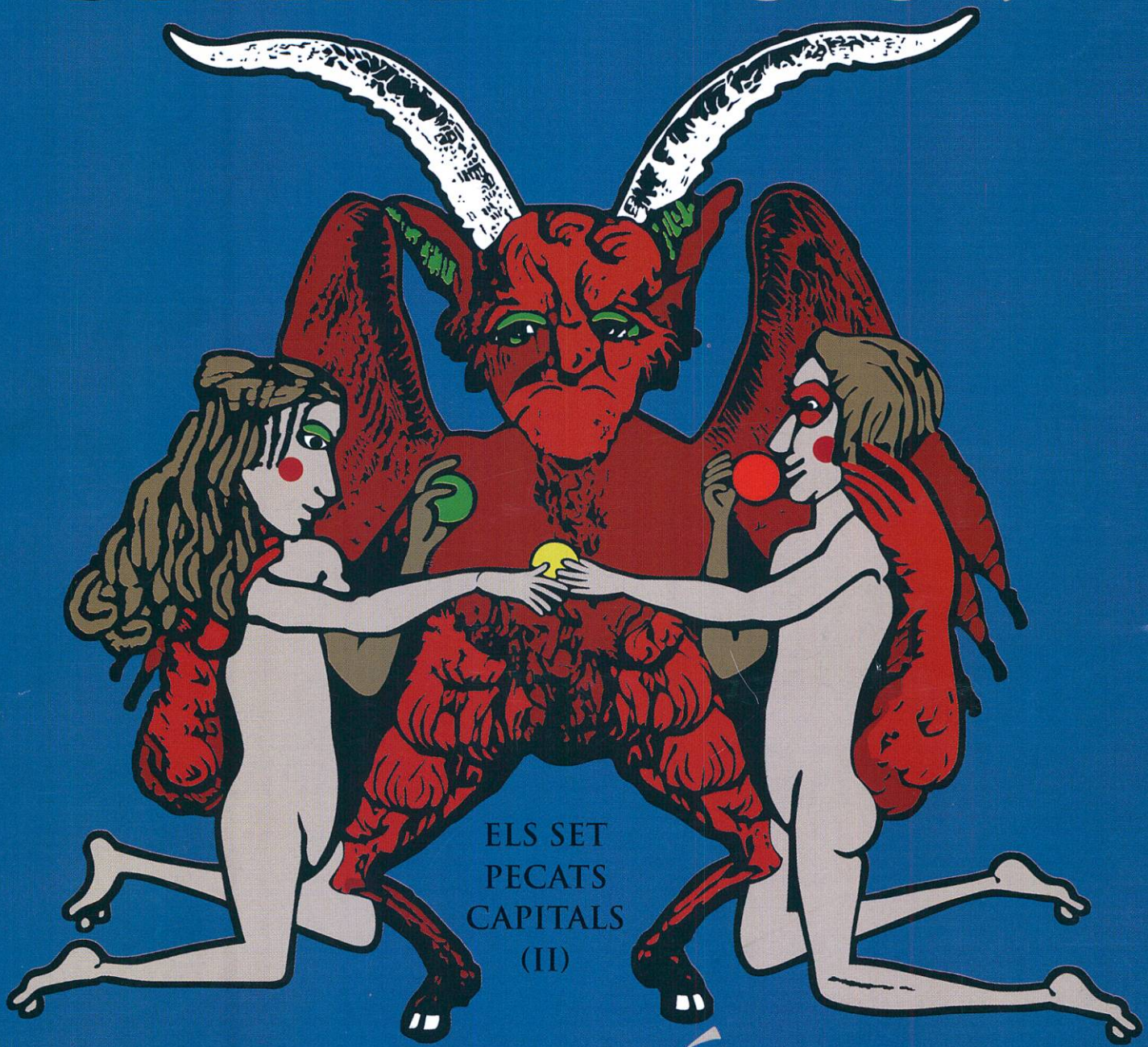

ELS SET PECATS CAPITALS (II)

LA LUXÚRIA

«EL LUXURIÓS TRIARÀ LA FRUITA PROHIBIDA»

creativitat: Lumps of Sugar®

Ajuntament del Prat de Llobregat

www.elprat.cat